

Fra: [Niels Remtoft](#)
Til: mim@mim.dk
Cc: [Nina Fold von Bülow](#)
Emne: Høring over udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage (Jnr. 2023-872)
Dato: 6. juni 2023 08:48:22
Vedhæftede filer: [image001.png](#)

Til Miljøministeriet

Hermed Dansk Affaldsforenings høringssvar til ovennævnte bekendtgørelse.

Kollektive ordninger

Vi antager at de kollektive ordninger skal opfylde nogle krav, hvis de skal kunne varetage forpligtigelser på vegne af en eller flere producenter. Hvor vil disse krav blive stillet, og skal der i givet fald ikke henvises til dem?

Bilag 2

Der findes emballager af henholdsvis kompositmaterialer (fx chipsposer) og tekstiler (fx gaveposer). Er de ikke omfattet af producentansvaret.

Vi har ikke yderligere bemærkninger til udkastet.

Venlig hilsen

Niels Remtoft

Specialkonsulent

Dansk Affaldsforening

Vester Farimagsgade 1, 5. sal

DK – 1606 København V

T: +45 72 31 20 73

E: nir@danskaffaldsforening.dk

W: danskaffaldsforening.dk

Affald er ressource

Dansk Affaldsforening har 60 medlemmer blandt kommuner og kommunale selskaber i Danmark og på Færøerne. Medlemmerne indsamler og håndterer husholdningsaffald og erhvervsaffald fra 98 kommuner for 5,6 mio. borgere.

Miljøministeriet
Cirkulær økonomi
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

Taastrup den
13.6.2023

Høringssvar: Bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage, journal nr. 2023-872

Dansk Retursystem driver det danske pant- og retursystem som et udvidet producentansvar og har eneretten til at indsamle og sikre genanvendelse af drikkevareemballager i engangsemballager af plast, metal og glas, som er markedsført i Danmark og omfattet af pantbekendtgørelsen.

Dansk Retursystem er bekendt med bryggeribranchens og udbydernes ønske om at få samlet deres administrative forpligtelse vedrørende rapportering af emballager et sted i regi af Dansk Retursystem, således at kasser og genbrugsfustager også registreres og rapporteres på samme vis som genpåfyldelige flasker via pantsystemet.

Med dette høringssvar bekræfter Dansk Retursystem, at bryggeribranchens og udbydernes ønske om en mere enkel og samlet rapporteringsforpligtelse for de nævnte emballagetyper i tilknytning til de af pantsystemet omfattede drikkevarer, er mulig at honorere effektivt i regi af pantsystemet, og bør kunne ses som en naturlig tilknytning til de aktiviteter, der kan ske eller sker i regi af pantsystemet.

Med venlig hilsen

Heidi Schütt Larsen
Direktør for Cirkulær Økonomi

Høringssvar: Journalnummer 2023-872

Nyborg, 08. Juni 2023

Høringssvar fra ERP Denmark ApS til 'Udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage'

1. Vedrørende §1 stk 2:

Bekendtgørelsen omfatter ikke pant- og retursystemet (drikkevarer). Hvad er omfattet/ikke omfattet med hensyn til retursystemer inden for paller, transportbure, IBC-tanke mv? Hvordan afgrænses rapporteringspligten, da der hvert år produceres X antal nye paller, transportbure, IBC-tanke for at opretholde systemet? Skal denne type emballage indmeldes i første kvartal 2024 og således indgå som grundlag for tildelinger?

2. Vedrørende §10 og bilag 2:

Der sondres mellem papir- og papemballage i rapporteringen. Hvad er skillelinien mellem papir og pap? Vil der blive fastlagt en definition, eksempelvis gramvægt pr. m2, således at producenterne i praksis kan håndtere opdelingen?

3. Vedrørende §20:

Vil der blive et øget tilsyn fra Miljøstyrelsen af især producenter, der vælger individuel varetagelse af producentansvaret for emballage? Og for producenter, der ikke er registreret (potentielle free riders)?

4. Vedrørende §22:

Vil bødestrafen for producenter, der markedsfører over eller under 8 ton emballage på markedet pr. år blive fastlagt på et niveau som kan mærkes økonomisk og med tilbagevirkende kraft? Med målet om at minimere antallet af free riders og for at understrege det fælles ansvar?

5. Sikkerhedsstillelse

Der er lagt op til at kollektivordningerne finansielt skal stille sikkerhed for sine medlemmers mængder over for Dansk Producent Ansvar. De producenter, der vælger at varetage producentansvaret individuelt, skal vel på samme vilkår stille finansiell sikkerhed for egne mængder, uagtet deres størrelse (målt i mængder). Vilkårene bør være ens uagtet mængde.

Med venlig hilsen
Lars Bruntse
ERP Denmark ApS

Høringssvar: Journalnummer 2023-872

Nyborg, 08. Juni 2023

Høringssvar fra ERP Denmark ApS til 'Udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage'

1. Vedrørende §1 stk 2:

Bekendtgørelsen omfatter ikke pant- og retursystemet (drikkevarer). Hvad er omfattet/ikke omfattet med hensyn til retursystemer inden for paller, transportbure, IBC-tanke mv? Hvordan afgrænses rapporteringspligten, da der hvert år produceres X antal nye paller, transportbure, IBC-tanke for at opretholde systemet? Skal denne type emballage indmeldes i første kvartal 2024 og således indgå som grundlag for tildelinger?

2. Vedrørende §10 og bilag 2:

Der sondres mellem papir- og papemballage i rapporteringen. Hvad er skillelinien mellem papir og pap? Vil der blive fastlagt en definition, eksempelvis gramvægt pr. m², således at producenterne i praksis kan håndtere opdelingen?

3. Vedrørende §20:

Vil der blive et øget tilsyn fra Miljøstyrelsen af især producenter, der vælger individuel varetagelse af producentansvaret for emballage? Og for producenter, der ikke er registreret (potentielle free riders)?

4. Vedrørende §22:

Vil bødestrafen for producenter, der markedsfører over eller under 8 ton emballage på markedet pr. år blive fastlagt på et niveau som kan mærkes økonomisk og med tilbagevirkende kraft? Med målet om at minimere antallet af free riders og for at understrege det fælles ansvar?

5. Sikkerhedsstillelse

Der er lagt op til at kollektivordningerne finansielt skal stille sikkerhed for sine medlemmers mængder over for Dansk Producent Ansvar. De producenter, der vælger at varetage producentansvaret individuelt, skal vel på samme vilkår stille finansiell sikkerhed for egne mængder, uagtet deres størrelse (målt i mængder). Vilkårene bør være ens uagtet mængde.

Med venlig hilsen
Lars Bruntse
ERP Denmark ApS

9. juni 2023

SENDT PR MAIL (mim@mim.dk)

Miljøministeriet

Kopi: nifol@mim.dk

HØRINGSSVAR VEDRØRENDE UDKAST TIL BEKENDTGØRELSE OM REGISTRERING OG INDBERETNING AF EMBALLAGE

Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder (herefter Brancheforeningen) skal hermed afgive følgende høringssvar til udkast til Bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

Brancheforeningens medlemmer distribuerer særligt gratis uadresserede forsendelser i form af lokal- og regionalaviser og tryksager (reklamer) til de husstande i Danmark, som ikke har takket helt eller delvist nej tak til modtagelse af de anførte uadresserede forsendelsestyper, eller som har afgivet særskilt tilladelse til modtagelse af udvalgte adresseløse tryksager, jf. de retningslinjer, som er fastlagt i regi af Forbrugerombudsmanden.

De uadresserede forsendelser indsamles og genanvendes under de kommunale indsamlingsordninger.

Ingen af de uadresserede forsendelser udgør emballage, jf. udkastet til bekendtgørelse § 2 og definitionen af emballage i bekendtgørelse om visse krav til emballager § 3. De adresseløse forsendelser udgør ikke varer eller råvarer, ligesom de husstandsdelte adresseløse forsendelser ikke udgør en salgsenhed eller præsenteres på salgssteder.

De uadresserede forsendelser leveres typisk til den enkelte husstand i et papiromslag, som i sig selv er en adresseløs forsendelse (med et eller flere reklamebudskaber).

I bekendtgørelse om visse krav til emballager § 3, nr. 3 er det præciseret at:

”Emballager omfatter kun:

- a) Salgsemballage eller primæremballage, dvs. emballage, der er udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en salgsenhed for den endelige bruger eller forbruger.*
- b) Multipak eller sekundær emballage, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at den på salgsstedet udgør en samling af et vist antal salgsenheder, uanset om den sælges som sådan til den endelige bruger eller forbruger, eller om den kun bruges til at fylde hylderne på salgsstedet; den kan fjernes fra varen, uden at dette ændrer varens egenskaber.*
- c) Transportemballage eller tertiær emballage, dvs. emballage udformet på en sådan måde, at håndtering og transport af et antal salgsenheder eller multipak emballager gøres lettere, så skader forårsaget af fysisk håndtering eller transport kan undgås. Transportemballage omfatter ikke vej-, jernbane-, skibs- og luftfragtcontainere.”*

BRANCHEFORENINGEN

AF DANSKE
DISTRIBUTIONSVIRKSOMHEDER

De adresseløse forsendelser har ikke karakter af og udgør ikke salgsemballager eller primær emballage, multipak eller sekundær emballage eller transportemballager eller tertiær emballage.

I bekendtgørelse om visse krav til emballager § 3 nr. 3 er der i tredje punktum i det indledende afsnit henvist til de yderligere kriterier, som fremgår af bilag 1, til afgrænsning af hvad der udgør emballager. I bilag 1 er der i afsnit II under "1. Eksempler på kriterium 1": nævnt " a) Konfektæsker, b) Cellofan omkring et cd-omslag, c) Plastomslag til forsendelse af kataloger og magasiner (med indhold), d)...".

Kataloger og magasiner er adresserede forsendelser (Fx et katalog fra et rejseselskab hhv. et fagblad). Kataloger og magasiner er oftest adresserede forsendelser. Sådanne omdeles for visse typer kataloger og magasiners vedkommende i et plastomslag (folieret). Yderligere knytter der sig som oftest til magasiner enten en direkte eller en indirekte betaling fra modtageren (enten som betaling for magasinet eller kontingentbetaling til udgiveren – fx en interesseorganisation – af magasinet).

Der anvendes ikke plastomslag (foliering) til adresseløse forsendelser.

Nogle af medlemsvirksomhederne anvender efter aflevering til omdelerne et plasticdækken/en pose for at beskytte bundter af adresseløse forsendelser mod regn inden bundterne omdeles. Anvendelsen af plasticdækken kan finde sted efter afsluttet transport og udgør således ikke transportemballage. I det omfang et plasticdækken er anvendt før gennemførelse af transport fra distributionscentral til omdelerne er det et faktum, at dette ikke udgør emballage til håndtering og transport af salgsenheder. Det er ligeledes et faktum, at plasticoverdækkenets funktion ikke er at sikre håndtering og transport, men derimod en (efterfølgende) beskyttelse mod regn, når aflæsning har fundet sted.

Der anvendes hos nogle medlemmer plasticstrips til at holde bundter sammen. Sådanne strips udgør imidlertid ikke emballage til en salgsenhed, idet de adresseløse forsendelser som anført ikke udgør salgsenheder.

På baggrund heraf konstaterer Brancheforeningen, at medlemmerne og deres kunder ikke er omfattet af udkastet til bekendtgørelse i relation til adresseløse forsendelser. I lyset af eksemplet i bekendtgørelsen om visse krav til emballager, bilag 1 nr. 3. finder Brancheforeningen det dog hensigtsmæssigt, såfremt denne negative afgrænsning også afspejles i lovforarbejderne med henblik på at undgå fremadrettet tvivl.

Med venlig hilsen

Ask Jessen

Adm. direktør, Brancheforeningen af Danske Distributionsvirksomheder

Notat

Hørings svar vedr. udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

13. juni 2023

**PLAST
INDUSTRIEN**

Branche forening for danske plastvirksomheder

Indledning

Indledningsvis vil Plastindustrien gerne kvittere for muligheden for at kommentere på udkastet til bekendtgørelsen om registrering og indberetning af emballage.

Dette høringssvar er rettet mod den del af bekendtgørelsen, der definerer anvendelsesområdet og er fremsendt på vegne af Plastindustrien, der dækker størstedelen af værdikæden i plastfremstillingen i Danmark.

Uklar definition af producent

Det fremgår af udkastet (§2, 8, d og e), at en 'producent' defineres som:

"Enhver fysisk eller juridisk person, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg, er:

- *etableret i Danmark og importerer eller fremstiller serviceemballageer eller genbrugsemballager og markedsfører disse, eller*
- *etableret i Danmark og importerer eller fremstiller og markedsfører drikkevarebeholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter, og som ikke er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet".*

Når ordet "fremstiller" anvendes, kan man tolke en 'producent' som en person, der fremstiller eller producerer selve emballagen, altså vores medlemsgruppe. Hvis det ikke er hensigten med formuleringen, anbefaler vi, at begrebet ændres. Endvidere bør det fremgå tydeligt af definitionen af 'producent,' at der kun kan være én producent af hver emballage, der sættes på markedet.

I udkastet defineres 'serviceemballage' som '*Emballage, der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på stedet for salget til slutbrugeren.* Formuleringen kunne give det indtryk, at serviceemballage kun kan være engangsemballage. Vi anbefaler, at formuleringen præciseres til også at omfatte flergangsemballager, hvis dette er hensigten.

Indberetningspligt kræver opdatering af sorteringskriterier

Når bekendtgørelsen henviser til sorteringskriterierne (§ 10 stk. 3), vil der automatisk skulle tages stilling til designet af emballagen. Designet hænger uløseligt sammen med de parametre som forhåbentlig kommer til at fremgå af de miljøgraderede bidrag. Det vil derfor være nødvendigt at

opdatere disse sorteringskriterier, i takt med at præmisserne for de miljøgraderede bidrag færdiggøres, så man undgår en uoverensstemmelse mellem de forskellige henvisninger. Det kan for eksempel gælde på chipsposer. Hvis det tidsmæssigt ikke er muligt at nå at opdatere sorteringskriterierne, inden de miljøgraderede bidrag offentliggøres, kan der med fordel findes inspiration i Plastindustriens designguide, som udkommer i sin 3. reviderede udgave i starten af juni 2023.

Bagatelgrænse – indberetningskravene er mangelfulde

Plastindustrien har længe argumenteret for, at en bagatelgrænse på 8 ton vil påvirke eksisterende emballagetyper skævt. Det vil undtage uforholdsmæssigt meget plastemballage i forhold til emballage i andre materialer, da plasten er et utrolig let materiale. Plastemballage er samtidig en af de materialetyper, hvor det er nødvendigt at skabe incitament til at designe emballagen, så den kan genanvendes til en høj kvalitet. En bagatelgrænse på 8 ton vil betyde, at der ikke tages højde for, om produktet er designet til genanvendelse, ved mange plastemballager – særligt folier.

Vi er opmærksomme på, at der er varslet en revision af problemet, to år efter EPR er trådt i kraft. Men i og med at producenterne blot skal forholde sig til mængden (kg) og ikke materialet (bilag 2) vil det ikke tilvejebringe den nødvendige viden om, hvor meget plast der er undtaget sammenlignet med andre materialetyper.

Denne viden vil ofte være temmelig simpel at få, da mange producenter får leveret deres emballage i de forskellige materialer fra forskellige producenter - eller fra leverandører som har oplysningerne. Derved er der tale om en viden, som er simpel at modtage og indberette. Vi har påpeget udfordringen gentagne gange og håber der kan ske en tilpasning.

Mindre kommentarer

I §4 stk. 2, bør det fremgå tydeligt, at registrering skal ske "senest 14 dage før markedsføring påbegyndes" ligesom det fremgår af stk. 3. Den nuværende formulering giver indtryk af, at dette krav kun gælder producenter af engangsemballager og ikke omfatter producenter af genbrugs-emballager.

Under §5 mangler stk. 4 tilsyneladende.

I bilag 1 pkt. 7 angives en kollektiv ordning pr. kategori. Det tolker vi som, at man kan have mange forskellige kollektive ordninger på hvert sit materiale. Hvis det er tilfældet, er det af betydning, om

hver kollektiv ordning er forpligtet til at udbyde løsninger til alle materialetyper.

Afrunding

Afslutningsvis skal vi nævne, at vi og vores medlemsvirksomheder naturligvis står til fuld rådighed for yderligere spørgsmål eller kommentarer, såfremt dette måtte blive relevant.

Med venlig hilsen,

Christina Busk
Miljøpolitisk chef i branche foreningen Plastindustrien
cb@plast.dk – 3330 8630

**Korrektion til fremsendt høringssvar den 8. juni:
Journalnummer 2023-872**

Nyborg, 13. juni 2023

Nedenstående erstatter punkt 5 om sikkerhedsstillelse i vores høringssvar fremsendt den 8. juni til 'Udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage'.

5. Sikkerhedsstillelse

Der er lagt op til at Producenterne skal stille finansiell sikkerhed, når de modtager en fysisk/geografisk tildeling.

De producenter, der er medlem af en kollektivordning, bør fritages for denne sikkerhedsstillelse. Derved følges logikken og en nuværende velfungerende praksis i lovgivningen for WEEE og batterier.

Ud over, at Producenterne undgår en finansiell byrde, undgås ligeledes en finansiell og tung administrativ byrde i Kollektivordningerne.

Vi foreslår at kriterier for fritagelse for sikkerhedsstillelse afhænger af X antal Producenter, samt X% markedsandel i minimum én emballagetype, som er tilknyttet den kollektive ordning, da mængden af Producenter danner det finansielle grundlag for at dække den tildelte indsamling.

Hvis en kollektiv ordning, der er fritaget for sikkerhedsstillelse bliver opløst, foreslår vi, at Dansk Producentansvarssystem træffer afgørelse om den tildeling, som de producenter, der var medlem af den opløste kollektive ordning havde.

Ønsker Producenten at være medlem af en ny kollektivordning, kan de indgå i denne uden at skulle stille sikkerhed, idet den kollektive ordning får tilført indtægten fra de nye Producenter.

Vælger Producenten at håndtere producentansvaret individuelt, bør denne afkræves sikkerhedsstillelse. Det er ud fra den betragtning, at de står uden for indsamlingsansvaret, hvilket netop er det som sikkerhedsstillelsen handler om – sikkerhed for at der leves op til indsamlingsansvaret i tildelingen.

Med venlig hilsen

Lars Bruntse
ERP Denmark ApS

Miljøministeriet
Att.: Nina Fold von Bülow
Fremsendt til mim@mim.dk, kopi: nifol@mim.dk

Journal nr. 2023-872

Den 12. juni 2023

Høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

VANA – Dansk Emballageansvar støtter ambitionerne om cirkulær økonomi og udvidet producentansvar og ser frem til at løfte forpligtelserne på vegne af vores medlemmer.

VANA er stiftet af et samarbejde mellem Landbrug & Fødevarer, DagSam, Dansk Erhverv og Dansk Industri.

Vi takker for modtagelsen af ovennævnte udkast i høring og vil nedenfor fremkomme med vores bemærkninger til den fremsendte bekendtgørelse. Bemærkningerne er opdelt i henholdsvis generelle og konkrete bemærkninger.

Indledende bemærkes det, at producentansvaret medfører en stor administrativ og økonomisk byrde for producenterne. Det er derfor afgørende for producenternes mulighed for at indrette deres forretning og således løfte deres forpligtelser, at der hurtigst muligt kommer afklaring af nedenstående elementer. Derudover bemærker vi, at der for de kollektive ordninger ligger en stor opgave med væsentlige økonomiske risici i forbindelse med etablering, organisering og udvikling af selve ordningen, hvorfor vi også her understreger behovet for hurtig og præcis afklaring.

VANA vil opfordre Miljøministeriet til bredt at dele de svar, Ministeriet giver til organisationer mv. i forbindelse med denne høring.

Generelle bemærkninger

Tidsplan med hensyn til godkendelse af kollektive ordninger

Af generelle bemærkninger til forslaget vil VANA gerne gøre opmærksom på tidsperspektivet i henholdsvis kravene i bekendtgørelsen og den af Miljøministeriet foreslåede tids- og procesplan for implementering af udvidet producentansvar.

Det fremgår af udkastet til bekendtgørelsen, at producenter skal registrere deres virksomhed og indberette forventede markedsførte mængder i 2024, mellem den 1. januar og senest den 31. marts 2024. Denne indberetning kan varetages af kollektive ordninger på vegne af producenterne, ligesom kollektive ordninger også har en pligt til at lade sig registrere i producentregisteret i DPA senest 31. marts 2024.

Det følger af Miljøministeriet tids- og procesplan, at kollektive ordninger kan søge Miljøstyrelsen om godkendelse som kollektiv ordning den 1. februar 2024 med frist for godkendelse den 1. april 2024.

På høringsmødet 26. maj 2023, tilkendegav Miljøministeriet, at kollektive ordninger vil kunne agere kollektiv ordning for den indberetning, der skal foretages inden 31. marts 2024, således inden en reel godkendelse som kollektiv ordning.

VANA vil gøre opmærksom på det u hensigtsmæssige i, at enhver kan registrere sig som kollektiv ordning i DPA 1. januar 2024 og dermed få tildelt mængder på baggrund af forhåndsregistreringen med risiko for, at den kollektive ordning ikke bliver godkendt.

Vi vil på baggrund af ovenstående foreslå, at kollektive ordninger kan modtage en skriftlig tilkendegivelse om forventet godkendelse fra Miljøstyrelsen, inden DPA-registreringen påbegyndes 1. januar 2024. Alternativt at tidsplanen justeres således, at kollektive ordninger kan søge om og blive godkendt inden 1. januar 2024.

Tidsplan med hensyn til proces for indgåelse af kontrakter på baggrund af tildeling

Herudover bemærker VANA, at det er afgørende for implementeringen af producentansvaret, at den overordnede tids- og procesplan, der er foreslået af Miljøministeriet, ikke forsinkes, både af hensyn til producenternes mulighed for at indrette deres forretning og de kollektive ordningers mulighed for at gå i drift.

For producenterne medfører implementeringen store ændringer, særligt vedrørende design af emballager og opsætning af systemer til håndtering af indberetningsforpligtelser. Den tredje del af bekendtgørelsen vil forventeligt blive udstedt medio 2024 og inkluderer udmøntningen af de miljøgraderede bidrag. Det bemærkes, at det på den baggrund ikke vil være muligt for producenterne at nå at tilpasse deres emballagedesign til de graderede bidrag inden producentansvarets ikrafttrædelse den 1. januar 2025.

Den eksisterende tids- og procesplan udgør således i forvejen en stor udfordring for producenterne.

En kollektiv ordning skal være klar til drift den 1. januar 2025. Dette indebærer, at der forinden skal være indgået kontrakter vedrørende transport og affaldsbehandling for de tildelte områder. Ifølge den foreslåede tidsplan skal producenterne indrapportere forventede mængder senest 31. marts 2024. På baggrund af denne indberetning vil producenterne (og dermed kollektive ordninger) få tildelt kommuner senest 1. juli 2024. Først efter tildeling, kan de kollektive ordninger starte en proces med indgåelse af kontrakter, hvilket allerede i den nuværende tids- og procesplan er en kort frist.

Det er således afgørende for både producenternes muligheder for at omstille deres forretning, samt de kollektive ordningers mulighed for at gå i drift, at den foreslåede tidsplan ikke forsinkes, da det alternativt vil kunne få betydning for Danmarks mulighed for at implementere det udvidede producentansvar rettidigt. Forsinkes tidsplanen vil det være nødvendigt, at Danmark beder EU om udsættelse.

Kollektive ordninger

Det fremgår af den politiske aftale, indgået 30. august 2022, at aftalepartierne er enige om, at kollektive ordninger som minimum skal dække alle emballagefraktioner og være landsdækkende.

Det er afgørende for organiseringen og opsætningen af en kollektiv ordning, samt for konkurrencen på området, at der ikke er nogen tvivl om hvorvidt kollektive ordninger skal være landsdækkende og dække alle fraktioner, da det vil kunne medvirke til konkurrenceforvridende forhold.

Vejledning og informationskampagne

VANA støtter op om ønsket om, at Miljøministeriet i forbindelse med udstedelse af bekendtgørelsen også laver en vejledning for fortolkningen af de regler, der kan give anledning til tvivl. Dette vil være særligt relevant ved producentbegrebet, reglerne om egenkontrol, indberetningen vedrørende husholdnings- og erhvervsemballage og reglerne vedrørende tilsyn.

I forhold til producentbegrebet, kan der med fordel fremgå konkrete eksempler af en sådan vejledning.

Derudover bemærkes det, at der er et behov for at Miljøministeriet gør de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksomme på producentansvaret og de medfølgende forpligtigelser. Dette vil kræve en betydelig informationskampagne og kommunikation direkte til virksomhederne, for eksempel via digitalpost. VANA opfordrer således kraftigt til, at en sådan informationskampagne igangsættes hurtigt muligt, for at sikre, at man når ud til alle relevante danske virksomheder.

Sikkerhedsstillelse

Det fremgår af Miljøbeskyttelsesloven, at kollektive ordninger skal stille en passende sikkerhed på vegne af de producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning. En sikkerhedsstillelse vil få store konsekvenser for etableringen af kollektive ordninger, hvorfor VANA forventer en hurtig afklaring vedrørende form, størrelse og tidsperspektiv for en mulig sikkerhedsstillelse.

Dansk Producentansvar (DPA) - afgørelser

Gennem dialoger med VANAs medlemmer, bemærkes det, at der på baggrund af udkastet er mange tvivlstilfælde i forhold til vurderingen af, hvor producentansvaret skal ligge.

Med en forventning om 41.000 omfattede virksomheder, der skal registrere sig selv og forventede mængder mellem 1. januar og 31. marts 2024, vil VANA gøre opmærksom på, at mængden af anmodninger fra virksomheder til DPA kan blive meget høj.

VANA henstiller på denne baggrund til, at muligheden for forhåndsafgørelser overvejes, så virksomheder allerede ved denne bekendtgørelses udstedelse kan anmode DPA om forhåndsafgørelse om hvorvidt virksomheden er omfattet.

Konkrete bemærkninger*Forståelse af producentbegrebet, § 2, stk. 1, nr. 8, litra a-f*

VANA gør opmærksom på, at det bør tydeliggøres, hvem der ifalder producentansvar og at to producenter ikke kan ifalde producentansvar for samme produkt. Særligt når markedsførings- og tilgængeliggørelses-begrebet er så bredt, vil det kunne give anledning til uklarheder, ligesom der kan opstå tvivl vedrørende litra a og b. Det kan med fordel tydeliggøres med et fortolkningshierarki.

For eksempel kan der i de nuværende formuleringer være produkter, der kan fortolkes ind i både litra a og litra b på grund af en bred formulering af markedsføring og tilgængeliggørelse. Det er derfor afgørende, at det er tydeligt hvor et produkt hører til, hvilket kan konkretiseres i en vejledning med eksempler.

Påfyldte § 2, stk. 1, nr. 8, litra a og b

VANA vil gerne sikre, at det er korrekt forstået, at påfyldning af emballager ikke kun dækker primære emballager, men også at en påfyldning af sekundære emballager vil medføre producentansvar. VANA henstiller således til, at dette tydeliggøres i bekendtgørelsen.

Importør, § 2, stk. 1, nr. 8, litra c

Den nuværende formulering vedrørende importerede fyldte emballager kan lede til uklarheder vedrørende f.eks. grossist- og transportvirksomheder (logistikpartnere).

Et eksempel herpå vil være en transportvirksomhed/logistikpartner, der afhenter emballager i udlandet på vegne af en virksomhed i Danmark (fx grossist) og kører dem til et lager eller en kunde i Danmark (importerer). Transportvirksomheden tilgængeliggør således produkterne på det danske marked, dvs. leverer et produkt med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse på det danske marked som led i erhvervsvirksomhed. VANA henstiller til, at det bliver tydeliggjort, hvem der har producentansvaret i dette tilfælde.

Et andet eksempel, der kan give uklarheder, er når en grossist importerer produkter til Danmark, men lader en logistikpartner stå for transport og distribution i Danmark, herunder om-pakning til videre distribution. Det skal være tydeligt, hvem der har producentansvaret for de nye sekundære og tertiære emballager, som logistikpartneren ompakker til. Logistikpartneren påfylder i Danmark de sekundære emballager og leverer dem med henblik på distribution, forbrug eller anvendelse i Danmark (litra b) dog på vegne af grossisten. VANA henstiller til, at dette tydeliggøres.

Det bemærkes ydermere, at der ved importørbegrebet ikke er en ordlyd vedrørende 'under eget navn eller varemærke', som der er i litra a. Med den nuværende formulering, forstår vi det således, at en grossist, der importerer fyldte emballager på vegne af en dansk varemærkeindehaver, vil få producentansvar, da grossisten reelt er den, der tilgængeliggør det på det danske marked. VANA henstiller til, at det tydeliggøres hvis det er hensigten, at der også ved importerede produkter tages udgangspunkt i, om det er under eget navn eller varemærke.

Importør, § 2, stk. 1, nr. 8, litra e

Den nuværende formulering vedrørende importerede drikkevarebeholdere kan lede til uklarheder ifm. import og salg.

Et eksempel herpå kan være en importør af en tom drikkevarebeholder, som ikke påfyldes på salgsstedet, og som iht. §2, nr. 8, e er underlagt producentansvar. Hvis importøren sælger den tomme drikkevarebeholder til en påfylder, som ikke påfylder emballagen på salgsstedet, men på et mosteri, mejeri etc., bliver påfylderen også ansvarlig iht. §2, nr. 8, a.

Det bør være helt klart, hvem der har ansvaret i ovenstående tilfælde.

Serviceemballager og genbrugsemballager, § 2, stk. 1, nr. 8, litra d

Det bemærkes, at der ved fremstilling af genbrugs- og serviceemballager kan være tilfælde hvor producenter på deres vegne, får disse emballagetyper produceret hos en emballagefremstiller. Her vil det ikke være hensigtsmæssigt, hvis emballagefremstilleren, der udelukkende fremstiller emballagen på vegne af en producent, bliver omfattet.

Det kan med fordel præciseres, at det også gælder producenter, der får fremstillet genbrugs- eller serviceemballage, som er omfattet af bekendtgørelsen Igen er det vigtigt med et fortolkningshierarki, så det er tydeligt, hvem der har forrang.

Derudover kan selve definitionen af serviceemballager med fordel tydeliggøres eller alternativt suppleres i en vejledning.

Indberetning ift. koncernstruktur, § 5 og bilag 1

Det bør præciseres, eventuelt via efterfølgende vejledning, hvem der er producenten i en koncernstruktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. Det er i bekendtgørelsesteksten uklart, om det i disse tilfælde er en evt. forretningsenhed i koncernen, eller om det er den producerende enhed (med selvstændigt cvr-nummer), som er ansvarlig.

For at gøre indberetningen så simpel som mulig, bør det anføres, at det er muligt at indberette på koncernniveau.

Genbrugsemballager, § 4, stk. 2

Det bør præciseres, at genbrugsemballager markedsført inden 2025 ikke omfattes af det udvidede producentansvar før 1. januar 2025, f.eks., at det præciseres i § 10, stk. 2, at kun genbrugsemballager sat på markedet efter 2025 skal registreres.

Definitioner, bemyndiget repræsentant

Bemyndiget repræsentant fremgår ikke definitionerne i § 2. VANA henstiller til, at det overvejes at indskrive en definition heraf.

Indberetning § 10

Det bemærkes, at producenter, der markedsfører over otte tons emballage om året, skal opdele indberetningen i fraktioner. Af høringsmøde den 26. maj 2023 hos Miljøministeriet, fremgik det, at denne indberetning skal ske på baggrund af hovedbestanddelen i produktet, hvis produktet indeholder materialer fra flere fraktioner. Dette henstiller VANA til bliver tydeliggjort i bekendtgørelsen.

Derudover bemærkes det ydermere, at producenterne skal angive mængderne i kg. Fordelt på kategorierne i bilag 2 og fordelt på hhv. husholdnings- og erhvervsemballage.

Der kan være flere situationer, hvor det kan være uklart for producenterne, om deres emballager ender som enten husholdnings- eller erhvervsemballage, hvorfor VANA henstiller til at Miljøministeriet konkretiserer dette med eksempler i en vejledning

Tilsyn, § 20

Miljøstyrelsen fører tilsyn med bestemmelserne i bekendtgørelsen. VANA gør opmærksom på, at der ikke foreligger en egentlig tilsynsplan, hvorfor det er uklart, hvordan og hvor ofte dette tilsyn gennemføres. VANA henstiller til, at det bliver tydeligt hvordan Miljøstyrelsen vil gennemføre dette tilsyn, samt at dette tilsyn bliver risikobaseret, så de producenter, der er med i kollektive ordninger, ikke kommer til at betale for producenter, der stiller sig uden for og ikke lever op til forpligtelserne.

På grund af den meget sene færdiggørelse af reglerne på området, bør der i den første tilsynsfase tages højde for, at mange virksomheder vil have udfordringer med de nye regler.

Dansk Producentansvars afgørelser, § 21, stk. 2

Der er ikke indskrevet en sagsbehandlingstid for Dansk Producentansvars afgørelser. VANA henstiller til, at dette indskrives, så det bliver tydeligt for producenterne hvornår de kan forvente svar på en anmodning, ligesom der ikke bør kunne ske unødigt omgåelse ved forventning om lange sagsbehandlingstider.

Straffebestemmelser, § 22

For at sikre incitament til at registrere sig i DPA og melde sig ind i en kollektiv ordning, bemærkes det, at det bør være tydeligt, at der vil være krav om bagudrettet betaling hvis tilsyn konstaterer, at en producent ikke har registreret sig i DPA eller ikke har indberettet oplysninger rettidigt, så andre producenter ikke dækker affaldsbehandlingen for uregistrerede producenter. Derudover henstiller VANA til at man overvejer muligheden for administrative bøder.

Bilag 1, nr. 6

Det fremgår af bilag 1, at producenterne skal angive anvendt salgsmetode. VANA henstiller til, at det bliver en afgrænset liste, der kan vælges ud fra.

Bilag 1, nr. 7, 2. punktum

Det fremgår ydermere af bilag 1, at producenter skal angive tilknytning til kollektiv ordning pr. kategori. Dette indebærer, at producenter kan melde sig ind i flere kollektive ordninger på samme tid. VANA henleder opmærksomheden på, at dette kan medføre nogle u hensigtsmæssige konsekvenser, idet kollektive ordningers incitament til at være effektive inden for alle fraktioner svækkes. VANA henstiller således til, andet punktum slettes fra nr. 7, og erstattes med: *'Der angives én kollektiv ordning pr. virksomhed'*

Vi står naturligvis til rådighed for yderligere uddybning eller opfølgende spørgsmål.

Med venlig hilsen

Marianne Roed Jakobsen, CEO VANA og
Bestyrelsen, VANA

Karin Klitgaard, Formand
Underdirektør, DI

John Wagner, Næstformand
DagSam, tidl. adm. direktør for De Samvirkende Købmænd

Andreas Hastrup Clemmensen
Chefkonsulent, Dansk Erhverv

Henrik Hyltoft
Markedsdirektør, Dansk Erhverv

Anette Christiansen
Miljøchef, Landbrug & Fødevarer

Jan Laustsen
International chef, Landbrug & Fødevarer

Leif Nielsen
Branchedirektør, DI Fødevarer

Niels Jensen
CEO, MLDK - Mærkevareleverandørerne

mærkevare
LEVERANDØRERNE

Mærkevareleverandørerne

Havnegade 39
DK-1058 København

Tlf.: (+45) 33 13 92 92

Info@mldk.org

www.mldk.org

Miljøministeriet
Departementet
Cirkulær Økonomi via e-mail: mim@mim.dk
C.c.: nifol@mim.dk

J.nr. 2023-872

København den 12. juni 2023

Vedr.: Høring over udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

MLDK takker for muligheden for at kunne afgive høringssvar.

MLDK er gennem DagSam medstifter af kollektivordningen VANA – Dansk Emballageansvar, hvorfor vi henviser til høringssvar fra DagSam og fra VANA.

MLDKs bemærkninger til høringssudkastet vil derfor i lighed med svaret fra DagSam alene være koncentreret om § 2. stk. 8, hvori producenten defineres.

Vi skal dog også fra MLDKs side understrege, at processen og tidsplanen hen mod producentansvarets ikrafttræden den 1. januar 2025, medfører, at producenterne ikke kunne nå at tilpasse deres emballagedesign til de miljøgraderede bidrag og det er afgørende, at tidsplanen ikke forsinkes yderligere.

Bemærkninger vedr. producentdefinitionen

Idet vi i øvrigt henviser til høringssnotatet fra VANA, skal vi herunder gentage, hvad der også fremgår af bemærkningerne fra DagSam.

Grundlæggende støtter MLDK forståelsen af, hvor producentansvaret bør lægges, som det er udtrykt i den politiske aftale fra 22. august 2022. Denne forståelse fremgår også i det opdaterede fakta-ark fra Miljøministeriet ”Hvem er omfattet af producentansvaret” dateret den 11. marts 2022. Herved følger man også principperne fra GS1, som administrerer de stregkoder, der er på produkterne, nemlig at det er varemærkeejeren, der ejer stregkoden.

Det er helt afgørende, at denne forståelse videreføres, og at det i bekendtgørelsen står fuldstændig klart, så der ikke efterlades nogen tvivl

mærkevare
LEVERANDØRERNE

Mærkevareleverandørerne

Havnegade 39
DK-1058 København

Tlf.: (+45) 33 13 92 92

Info@mldk.org

www.mldk.org

om, hvem der har det indberetningsmæssige, såvel som det økonomiske ansvar, for den emballage, der bringes på markedet.

Teksten i bekendtgørelsesudkastet giver desværre ikke helt den nødvendige klarhed og giver derfor anledning til en uønsket fortolkningsmulighed.

MLDK ønsker derfor, at det tydeliggøres hvem, der ifalder producentansvar, og at to producenter ikke kan ifalde producentansvar for samme produkt. Det kan med fordel tydeliggøres med et fortolkningshierarki, hvor det fremgår klart, hvem der defineres som producent i forskellige situationer, og hvor kategorierne gensidigt udelukker hinanden.

MLDK skal ligeledes kraftigt opfordre til, at Miljøministeriet snarest udarbejder en eksempelliste, hvor forskellige situationer oplystes, så virksomheder kan finde sammenlignelige situationer og dermed klart kan se, hvem der i givne situationer defineres som producent - igen kan dette ske med inspiration fra Miljøministeriets fakta-ark "Hvem er omfattet af producentansvaret".

En særlig udfordring er, at for virksomheder, som producerer varer under licens: Er det i disse tilfælde licenshaveren eller den, der ejer varemærket, der ifalder producentansvaret? Dette eksempel bør derfor medtages i eksempellisten.

Afsluttende bemærkninger

MLDK er bekendt med, at der er rigtig mange spørgsmål til bekendtgørelsesudkastet bredt hos alle de berørte virksomheder.

MLDK støtter derfor DSK's forslag om, at Miljøministeriet fremadrettet inddrager ministeriets egen følgegruppe mere aktivt. Processen med nærværende bekendtgørelse har tydeliggjort et behov for en bredere inddragelse også udover høringsmødet afholdt den 26. maj.

Med venlig hilsen

Niels Jensen,
Direktør MLDK - Mærkevareleverandørerne

Miljøministeriet
Departementet
Cirkulær Økonomi via e-mail: mim@mim.dk
C.c.: nifol@mim.dk

J.nr. 2023-872

København den 12. juni 2023

Vedr.: Høring over udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

DagSam takker for muligheden for at kunne afgive høringssvar.

DagSam er dagligvarebranchens samarbejdsforum bestående af både Coop, Rema 1000, Dagrofa, LIDL og DSK samt MLDK Mærkevareleverandørerne med repræsentanter fra MLDK's bestyrelse. DagSam repræsenterer således langt størstedelen af dagligvarebranchen i Danmark.

DagSam er medstifter af kollektivordningen VANA – Dansk Emballageansvar sammen med DI, L&F samt DE, hvorfor vi henviser til høringssvar fra VANA, som DagSam har leveret bidrag til.

Overordnede bemærkninger

Indførslen af producentansvaret betyder store ændringer for såvel dagligvareproducenter, som dagligvarehandelen, da producentansvaret pålægger virksomhederne nye opgaver og indberetningsforpligtelser samt ikke mindst det økonomiske ansvar. Derfor er det afgørende, at de lovgivningsmæssige rammer kommer på plads hurtigst muligt, så der er tid til at omstille sig, og at de samtidig er entydige.

Allerede nu kan det konstateres, at processen og tidsplanen hen mod producentansvarets ikrafttræden den 1. januar 2025, medfører, at producenterne ikke kunne nå at tilpasse deres emballagedesign til de miljøgraduerede bidrag.

Bemærkninger vedr. producentdefinitionen

Idet vi i øvrigt henviser til høringsnotatet fra VANA, skal DagSam's bemærkninger til høringsudkastet her alene koncentreres om § 2. stk. 8, hvori producenten defineres.

Grundlæggende støtter DagSam forståelsen af, hvor producentansvaret bør lægges, som det er udtrykt i den politiske aftale fra 22. august 2022. Denne forståelse fremgår også i det opdaterede fakta-ark fra Miljøministeriet "Hvem er omfattet af producentsansvaret" dateret den 11. marts 2022. Herved følger man også principperne fra GS1, som administrerer de stregkoder, der er på produkterne, nemlig at det er varemærkeejeren, der ejer stregkoden.

Det er helt afgørende, at denne forståelse videreføres, og at det i bekendtgørelsen står fuldstændig klart, så der ikke efterlades nogen tvivl om, hvem der har det indberetningsmæssige, såvel som det økonomiske ansvar, for den emballage, der bringes på markedet.

Teksten i bekendtgørelsesudkastet giver desværre ikke helt den nødvendige klarhed og giver derfor anledning til en uønsket fortolkningsmulighed.

DagSam ønsker derfor, at det tydeliggøres hvem, der ifalder producentansvar, og at to producenter ikke kan ifalde producentansvar for samme produkt. Det kan med fordel tydeliggøres med et

fortolkningshierarki, hvor det fremgå klart, hvem der defineres som producent i forskellige situationer, og hvor kategorierne gensidigt udelukker hinanden.

DagSam skal ligeledes kraftigt opfordre til, at Miljøministeriet snarest udarbejder en eksempelliste, hvor forskellige situationer oplyses, så virksomheder kan finde sammenlignelige situationer og dermed klart kan se, hvem der i givne situationer defineres som producent - igen kan dette ske med inspiration fra Miljøministeriets fakta-ark "Hvem er omfattet af producentansvaret".

En særlig udfordring er, at for virksomheder, som producerer varer under licens: Er det i disse tilfælde licenshaveren eller den, der ejer varemærket, der ifalder producentansvaret? Dette eksempel bør derfor medtages i eksempellisten.

Afsluttende bemærkninger

DagSam er – i lighed med, hvad også DSK har bemærket - bekendt med, at der er rigtig mange spørgsmål til bekendtgørelsesudkastet bredt hos alle de berørte virksomheder.

DagSam støtter derfor DSK's forslag om, at Miljøministeriet fremadrettet inddrager ministeriets egen følgegruppe mere aktivt. Processen med nærværende bekendtgørelse har tydeliggjort et behov for en bredere inddragelse også udover høringsmødet afholdt den 26. maj.

På DagSam's vegne

Niels Jensen, formand for DagSam og direktør i MLDK Mærkevareleverandørerne

Att nifol@mim.dk

journalnummer 2023-872

Danneskiold-Samsøes Allé 9
1434 København K

CVR DK 17704117

21. juni 2023

DAKOFO's kommentarer til udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

---

DAKOFO repræsenterer den samlede korn- og foderstofsektor i Danmark, herudover repræsenterer DAKOFO også en lang række af specialfoder og ingrediensvirksomheder, samt internationale handelshuse inden for korn- og foderbranchen med hovedsæde i Danmark.

Herudover har DAKOFO på vegne af branchen i et samarbejde med Arla-foods og Dansk Planteværn, etableret en ny organisation DLPI Dansk Landbrugs Plast Indsamling, med det formål at kunne bistå hele forsyningskæden og landbruget i Danmark gennem en kollektiv tilbagetagningsordning for bedst muligt at møde kravene der stilles i relation til det udvidede producentansvar.

DAKOFO/DLPI takker for henvendelsen, og for høringsmuligheden i relation til udkastet til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Med dette udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage er der taget et væsentligt skridt i retning mod en konkretisering af den del af det udvidede producentansvar, som indtil nu har affødt store usikkerheder, en stram tidsplan, og omlægning af et veletableret system primært for håndtering af dagrenovation. Registreringen af emballagemængder, der sendes på markedet, er udgangspunktet for at kunne danne en samling på hele denne omlægning, herunder også for hele landbruget og forsyningskæden hertil.

Der er ingen tvivl om, at det er en ambitiøs plan, hvilket også fremgår med konverteringsomkostningerne, som bl.a. vil ramme størstedelen af forsyningen til landbruget. Vi er enige i at det er en konvertering, men en kæmpe opgave i praksis. Det er glædeligt at de følge-omkostninger der påløber årligt herfra er relativt beskedne.

Vi ser frem til den fortsatte afklaring og vil gerne kommentere på enkelte punkter som vi finder væsentlige at fremhæve.

DAKOFO/DLPI ser med positivt på muligheden for, at virksomheder kan videregive registreringsansvaret til andre aktører, som det er beskrevet for de kollektive ordninger. Vi finder dog, at der i relation til muligheden for at videregive forpligtigelserne til kollektivordninger også bør pointeres lignende muligheder for "kollektive

egentilbageordningsordninger”. Vi mener, at en tilbageordningsordning på vegne af flere producenter bør have samme rettigheder.

Herved vil der kunne forhindres dobbeltregistrering og etableres en simplere adgang for registrering for producenterne.

DAKOFO/DLPI finder også, at egenkontrollen og dokumentationen for at den foretages er et godt trin i retning mod en fortsat bedre håndtering af emballagen i retning mod øget fokusering på cirkularitet i forhold til anvendt emballage.

Vedrørende §10 Stk. 2, Oplysninger om den forventede mængde markedsført genbrugsemballage skal ikke indberettes.

Sondringen mellem genbrugsmateriale og recirkuleret materiale er nødvendig i forhold til forståelsen af teksten, så det kunne være rart at medtage definitionerne i ordlyden under begrebsafklaringen i fuld tekst.

En konsekvens af formuleringen vil blive at alle mængder af recirkuleret materiale, efter oparbejdning til ny anvendelse, alene vil blive registreret som nye produkter. Balancen mellem dette udkast og EU-forordningen bør sikres, så motivationen fastholdes for både at genbruge og recirkulere i begge ordninger.

DAKOFO/DLPI deltager gerne fortsat i den fremadrettede dialog om det udvidede producentansvar.

Miljøministeriet
Departementet
Cirkulær Økonomi
Via e-post: mim@mim.dk
C.c.: nifol@mim.dk

Deres j.nr. 2023-872

13. juni 2023

Vedr.: Høring over udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

Bryggeriforeningens bemærkninger til ovenstående udkast kan sammenfattes således:

Ad. § 1, stk. 2 - pantemballage.

Udkastet til bekendtgørelse finder ikke anvendelse på emballage, der omfattes af pant- og retursystemet, hvilket Bryggeriforeningen støtter.

Det obligatoriske pantkrav omfatter primæremballager som flasker og dåser, men det omfatter imidlertid ikke transportemballage som kasser og fustager. Pantpligtige genbrugsflasker indsamles typisk i kasser, så flaskerne kan indsamles og transporteres med henblik på vask og genpåfyldning.

Da kasserne så at sige følger flaskerne, har det ikke været nødvendigt at indføre en obligatorisk pantpligt for dem. I stedet indsamles de via en frivillig pantordning. Det samme er tilfældet med fustager, da de ikke har anden anvendelse.

Når et bryggeri henter en kasse med fx 30 tomme genbrugsflasker, rapporterer bryggeriet antal flasker per butik til Dansk Retursystem, og bryggeriet rapporterer én gang årligt samlet salg og returnmængde med henblik på at opgøre den samlede returprocent.

Kasserne indsamles og genbruges af bryggerierne i 10 – 30 år, og når de ikke kan bruges længere, bliver de granuleret, og granulatet bruges typisk til at fremstille nye kasser eller bakker.

Genbrugsfustager bruges i 20 – 40 år, inden de må kasseres.

Miljøministeriets udkast vil indebære, at bryggerier fra 1. januar 2025 skal rapportere til to forskellige producentansvarsordninger for en ølkasse med fx 30 genbrugelige flasker:

- 1) Flaskerne rapporteres til Dansk Retursystem A/S, jf. pantbekendtgørelsens § 49, stk. 3 og § 52, stk. 3, og bryggeriet er allerede pålagt at føre egenkontrolprogram, jf. § 105, mens
- 2) Kassen skal rapporteres til Dansk Producentansvar, evt. via en Kollektiv Ordning.

Bryggeriforeningen skal i stedet anbefale en enkel model, hvor bryggeriernes rapportering samles ét sted, så de kan rapportere deres flasker, kasser og genbrugsfustager via Dansk Retursystem A/S:

- 1) De nævnte emballager indsamles og genbruges af bryggerierne selv via et pantbaseret indsamlingssystem, og de ender ikke i husholdningsaffald eller i erhvervsaffald, og
- 2) Bryggerierne bruger allerede Dansk Retursystems tilmeldings- og rapporteringsplatform, og
- 3) Det vil være en væsentlig administrativ forenkling at samle rapportering for pantemballage ét sted, frem for at skulle rapportere til to forskellige producentansvarsordninger.

Bryggeriforeningen skal henviser til den politiske aftale, som et flertal af Folketingets partier indgik i august 2022 om ”udvidet producentansvar for emballage og engangsplastprodukter”, hvor det af kapitel 5, 1. afsnit fremgår følgende:

”Aftalepartierne ønsker, at kompleksitet i administrationen skal begrænses – særligt for producenter af flere producentsansvar, samt producenter med små mængder af emballage. Parterne er enige om, at ansvaret placeres hos dem, der kan gøre en reel miljømæssig forskel.”

Bryggeriforeningen foreslår, at Dansk Retursystem A/S kan varetage den administrative opgave på vegne af bryggerierne med at dokumentere producentansvaret for genbrugsemballage, herunder bistå med udformning af egenkontrolprogrammet.

Producentansvaret kan dokumenteres ved:

- 1) Bryggeriet rapporterer årets tilgang til Dansk Retursystem, når bryggeriet i et kalenderår har købt nye kasser og fustager og taget dem i brug, dvs. når en ny emballage markedsføres.
- 2) Bryggeriet fører egenkontrol én gang årligt med henblik på at sikre:
  - a) at bryggeriet rapporterer til Dansk Retursystem, jf. punkt 1 ovenfor,
  - b) at bryggeriet fører dokumentation for både køb af ny emballage og dokumentation for reel genanvendelse, når en kasse og en genbrugsfustage ikke længere kan genbruges.
  - c) at dokumentation for tilgang kan ske ved kopi af leveringssedler eller faktura fra leverandøren, og dokumentation for reel genanvendelse kan ske ved fx kopi af vejesedler eller afregningsedler fra indsamlingsvirksomheden, som evt. kan fremvises under et tilsynsbesøg.
- 3) Dansk Retursystem A/S indberetter årets tilgang til producentansvarsregisteret.

Den foreslåede model svarer til den, der allerede er indført for genbrugsflasker omfattet af pant- og retursystemet, jf. pantbekendtgørelsens § 105.

Miljøministeriet kan allerede i dag godkende, at Dansk Retursystem kan udføre ”naturligt tilknyttede opgaver”, jf. pantbekendtgørelsens § 81.

En anden mulighed er en ændring af pantbekendtgørelsen, så Dansk Retursystem kan bistå bryggerierne og tapperierne med den administrative opgave, når de skal dokumentere deres producentansvar for kasser og fustager, dvs. på samme måde som for glasflasker, jf. ovenfor.

Alternativt kan miljøbeskyttelseslovens § 9a ændres, når miljøbeskyttelsesloven alligevel skal ændres med henblik på at tilvejebringe nye hjemler ift. implementering af producentansvaret.

Ad. § 2, nr. 8, litra e - drikkebægre og nr. 8, litra d samt nr. 9 - serviceemballage.

Det er uklart, hvornår et plastkrus, fx et fadølskrus, er hhv. et drikkebæger og en serviceemballage, og hvad forskellen indebærer, samt hvilken betydning bægerets udformning har, jf. nr. 8, litra e.

Derfor skal Bryggeriforeningen anmode om, at Miljøministeriet i det kommende høringsnotat vil svare på følgende spørgsmål og efterfølgende medtager eksemplerne i en kommende vejledning:

- 1) Vil Miljøministeriet redegøre for forskellen på ”drikkebægre” og ”serviceemballage”, og hvad forskellen indebærer, samt redegøre for, hvilken betydning udformningen har?
- 2) En importør af plastkrus sælger plastkrusene til et bryggeri, der efterfølgende sælger dem sammen med salg og levering af fadøl til en restauration, hvor bægerne fyldes på stedet ved salg og udskænkning af fadøl.

Spørgsmål: Er det i den situation importøren, bryggeriet eller restaurationen, der skal tilmelde sig som ”producent” og rapportere mængder?

- 3) Et bryggeri køber plastkrus hos en fabrikant i Danmark, og bryggeriet sælger krusene sammen med salg og levering af fx fustager til restaurationer, hvor bægerne fyldes på stedet ved salg og udskænkning af fadøl.

Spørgsmål: Er det i den situation fabrikanten, bryggeriet eller restaurationen, der skal tilmelde sig som ”producent” og rapportere mængder?

- 4) Et bryggeri køber plastkrus hos en fabrikant i Danmark, og bryggeriet sælger krusene sammen med salg og levering af fx fustager til private kunder, hvor bægerne fyldes på stedet ved udskænkning af fadøl (ikke salg).

Spørgsmål: Er det i den situation fabrikanten eller bryggeriet, der skal tilmelde sig som ”producent” og rapportere mængde?

- 5) Et bryggeri køber genbrugsplastkrus hos en fabrikant i Danmark, og bryggeriet leverer krusene sammen med salg og levering af øl til restaurationer, hvor de fyldes på stedet ved salg og udskænkning af fadøl. Krusene bliver efterfølgende indsamlet, vasket og genbrugt.

Spørgsmål: Er krusene ”genbrugsemballage” i medfør af § 2, nr. 8, litra d, og er det fabrikanten, der senere skal tilmelde sig som ”producent”?

Samme spørgsmål opstår, når fx en flaske (uden pant) importeres fra et andet EU-medlemsstat, og i den parallelle situation importeres fra et 3. land, hvem der ifalder producentansvaret – importøren, påfylder eller den, der sælger den fyldte flaske på det danske marked?

Ad. § 10, stk. 2 – emballage ikke omfattet af indberetningspligt.

Ifølge den foreslåede bestemmelse skal genbrugsemballage ikke indberettes senest den 31. marts 2024. Argumentet kan være, at genbrugsemballage indsamles og genbruges af producenterne selv og derfor ikke skal medregnes i den emballagemængde, der omfattes af det ”almindelige” producentansvar for engangsemballage.

Med samme argument bør emballage, som producenterne selv indsamler og genanvender (fx engangsfustager) ikke omfattes af indberetningspligten. – Det bør fremgå af § 10.

Det bør ydermere fremgå, at genbrugsemballage, som allerede er på markedet før 1. januar 2025 ikke omfattes af indberetningspligten, hvilket også bør fremgå af § 10.

Ad. § 10, stk. 3. – emballagekategorier.

Ifølge den foreslåede bestemmelse skal producenter oplyse dels forventet antal kilo emballage opdelt efter de materialekategorier, der nævnes i Bilag 2, dels for hver kategori mængden fordelt på hhv. husholdningsaffald (”husholdningsemballage”) og erhvervsaffald (”erhvervsemballage”), og endelige dels oplyse, hvis emballagen skal sorteres som farligt affald eller som restaffald.

Det skal indledningsvist bemærkes, at § 10, stk. 3 henviser til Bilag 2, mens Bilag 2 henviser til § 10, stk. 2.

For rene materialefraktioner er det som udgangspunkt uproblematisk for en virksomhed at indberette forventede emballagemængder opdelt på materialekategori, fx at en plastfolie skal indberettes som ”plast”, en papkasse som ”pap” osv., men for sammensatte materialer kan det blive vanskeligt at fastslå, om emballagen hører under den ene eller den anden kategori.

Derudover kan det være vanskeligt for en virksomhed at vide, om en emballage skal indberettes som restaffald eller som farligt affald. I dag er det som hovedregel kommunerne, der klassificerer affald, og kommunerne kan godt klassificere affald forskelligt. En emballage kan således godt være klassificeret som restaffald i én kommune og samtidig være klassificeret som farligt affald i en anden kommune, hvis emballagen for eksempel håndteres forkert.

Derfor skal det anbefales at indføre en ”fast track”-ordning, hvor virksomheder på en enkel og hurtig måde kan få svar på en given emballages kategorisering. Det kan for eksempel ske ved at tilføje et nyt nr. 4 i § 9, stk. 1, hvorefter Dansk Producentansvar kan træffe afgørelse om en given emballages kategorisering iht. Bilag 2 samt klassificering som hhv. restaffald eller farligt affald ifm. producentansvar.

Ad. § 12 – egenkontrol.

Det skal anbefales at tilføje et stk. 5, der giver mulighed for, at en Kollektiv Ordning, jf. § 13, kan medvirke til den praktiske gennemførelse af egenkontrollen efter stk. 1, herunder at bistå med at udforme (skabelon for) et egenkontrolprogram. Det vurderes at blive en lettelse for både de Kollektive Ordninger og for de tilmeldte producenter, hvis egenkontrollen på den måde kan ske på det samme grundlag.

Det skal afslutningsvist anbefales at udarbejde en vejledning eller en "Q&A" med så konkrete eksempler som muligt; i første omgang med fokus på, hvem, der skal registrere sig som producent.

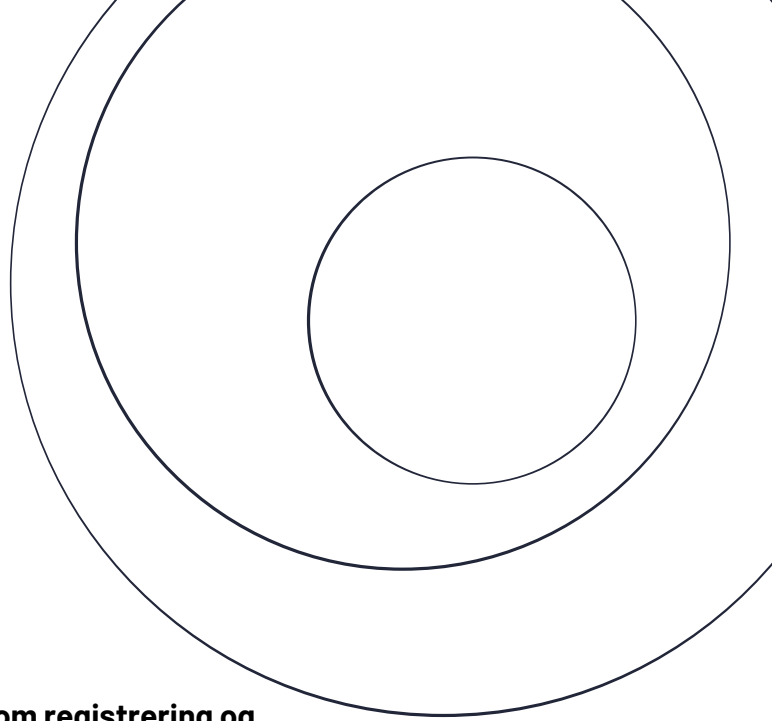
Bryggeriforeningen står selvsagt til rådighed for at uddybe ovenstående.

Med venlig hilsen

BRYGGERIFORENINGEN

Knud Loftlund

Knud Loftlund

13. juni 2023

Høringssvar til udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Tak for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage.

DPA har følgende bemærkninger:

Generelt opfordrer DPA til, at der tilstræbes en høj grad af harmonisering af alle producentansvarsreglerne. Dette skal bl.a. ses i lyset af, at mange producenter har flere producentansvar, og at det vil skabe forvirring, hvis der ikke er ensartethed i reguleringen.

§ 2 - Definition af en "kollektiv ordning"

DPA foreslår, at der i bekendtgørelsen indsættes en definition af, hvad en "kollektiv ordning" er, bl.a. for at undgå misforståelser i forhold til hvem en kollektiv ordning kan have som medlemmer. En kollektiv ordning er fx også defineret i bilskrotningsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, nr. 19.

§ 2, nr. 5 - Rummer mange fortolkningsmuligheder

Det er DPA's opfattelse at ordet "sandsynligvis" bevirker, at bestemmelsen ikke giver klar information om, hvad husholdningsemballage er. DPA forventer på denne baggrund at skulle foretage en række scoping-afgørelser, der skal fastlægge, om der er tale om husholdningsemballage eller ej. Til brug for dette har vi behov for nogle retningslinjer, der opstiller kriterier for, hvad vi skal lægge vægt på, når vi skal foretage vurderingen. Det eneste, som vi på nuværende tidspunkt har at forholde os til, er indholdet af emballagen. Vi foreslår derfor, at der bliver indsat en hjemmel for Miljøstyrelsen til at kunne lave retningslinjer herom.

§ 6, stk. 4 - Producenter slettes ikke fra registeret

Ordlyden af § 6, stk. 4, er uklar.

Det er en forudsætning for en endelig registrering af en EU/EØS-producent, at producenten har fået en accept fra en dansk virksomhed om, at de ønsker at optræde som producentens bemyndiget repræsentant.

Det er DPA's opfattelse, at producenterne ikke kan udlede af bestemmelsen, at de vil blive slettet fra registeret, efter DPA har meddelt dem skriftligt, at registreringen ikke er gennemført. Det skal fremgå klart af bestemmelsen, at registreringen ikke gennemføres af DPA (i systemet), "hvis den fysiske eller juridiske person, som producenten har registreret som repræsentant, afkræfter registreringen eller hvis fristen på 7 dage, jf. stk. 3, overskrides." Dette vil være i overensstemmelse med reguleringen af de øvrige producentansvar.

§ 13, stk. 1, nr. 1 - Kollektive ordninger skal ikke kunne forhåndsregistrere EU/EØS-producenter

Det er centralt for DPA, at det i bekendtgørelsen tydeliggøres, at en kollektiv ordning ikke skal kunne forhåndsregistrere EU/EØS-producenter. EU/EØS-producenter skal opfylde deres forpligtelser efter bekendtgørelsen ved først at registrere sig i registeret og vælge en bemyndiget repræsentant. Først herefter skal det være muligt for en kollektiv ordning at overtage forpligtelserne for den bemyndiget repræsentant - ikke EU/EØS-producenten.

Dette gælder også i de tilfælde, hvor en kollektiv ordning har påtaget sig rollen som EU/EØS-producentens bemyndiget repræsentant.

På den måde sikres det, at kun én bruger ad gangen har adgang til selvbetjeningsløsningen, at det er den bemyndiget repræsentant, der får efterlevet sit ønske om at lade en kollektiv ordning overtage forpligtelserne - og ikke den pågældende EU/EØS-producent - og at en kollektiv ordning ikke pr. automatik kan udpege sig selv som bemyndiget repræsentant.

§ 14 - Hvad de kollektive ordninger skal sikre

Ved at sammenholde denne bestemmelse med bestemmelsen i WEEE-bekendtgørelsen, der beskriver, hvad en kollektiv ordning skal sikre i forhold til producentansvaret for elektroniske produkter, kan vi konstatere, at væsentlige punkter ikke er medtaget i § 14 i denne bekendtgørelse.

Det vedrører særligt WEEE-bekendtgørelsens § 57, pkt. 2 og 5.

Pkt. 2 har denne ordlyd: "En kollektiv ordning skal sikre at: [...] der hos de enkelte producenter opkræves de oplysninger, der skal videregives til Dansk Producentansvar i henhold til denne bekendtgørelse, og ved anmodning om yderligere oplysninger skal det fremgå, at dette ikke kræves i henhold til denne bekendtgørelse".

Pkt. 5 har denne ordlyd: "En kollektiv ordning skal sikre at: [...] den enkelte producent på fakturaen bliver oplyst om størrelsen af det gebyr, Dansk Producentansvar opkræver for den pågældende producent, samt at den kollektive ordning årligt opkræver gebyret hos den enkelte producent, hvis den kollektive ordning står for at betale gebyret til Dansk Producentansvar".

I forhold til pkt. 2 bemærkes det, at det er DPA's opfattelse, at DPA skal have mulighed for at bryde forholdet mellem en producent og en kollektiv ordning, hvis den kollektive ordning ikke varetager sine forpligtelser. Herved vil det blive muligt for producenten selv at iagttage sit producentansvar og modtage diverse opkrævninger fra DPA (i de tilfælde hvor den kollektive ordning har benyttet sig af samfakturering). Hvis forholdet ikke kan brydes af DPA, kan producenten ikke få adgang til indberetningen, da der kun kan være én bruger ad gangen, der har adgang til selvbetjeningsløsningen.

I forhold til pkt. 5 er DPA helt uforstående over for, hvorfor dette punkt ikke er medtaget i bestemmelsen. Inden dette punkt blev indført i de andre bekendtgørelser, der regulerer andre producentansvar, har der historisk været problemer med kollektive ordninger, der ikke over for producenterne tydeliggjorde, hvilken andel af de af dem opkrævede beløb, der blev opkrævet på vegne af DPA. Hvis de kollektive ordninger ikke opkræver de beløb, som de skal hos producenterne, kan der være tale om konkurrenceforvridning. Endelig vil det ikke være foreneligt med affaldsdirektivets krav om transparens, hvis dette punkt ikke medtages.

Manglende iagttagelse af producentansvaret medfører ikke sletning

Ved at sammenholde denne bekendtgørelse med WEEE-bekendtgørelsen, kan DPA også konstatere, at denne bekendtgørelse ikke indeholder en bestemmelse om, at DPA kan træffe afgørelse om, at en registreret producent ikke længere kan være registreret i producentregistret, hvis en producent fx ikke har betalt sit registreringsgebyr eller misligholder sine indberetningsforpligtelser. (Se evt. WEEE-bekendtgørelsens § 10, stk. 3).

På denne baggrund konkluderer vi, at producenterne ikke skal slettes fra producentregistret, hvis de ikke overholder deres forpligtelser, at producenterne derfor fortsat vil være at finde i "den offentlige søgning", og at de ikke skal betale endnu et registreringsgebyr, hvis de på ny ønsker at overholde deres forpligtelser. Ved et opslag i "den offentlige søgning" vil det således ikke være muligt at få oplyst, om en producent overholder sine forpligtelser i forbindelse med producentansvaret. Det er DPA's opfattelse, at dette giver et misvisende billede af den enkelte producents status på, om de opfylder deres producentansvar eller ej. Vi er overbeviste om, at dette vil resultere i flere freeridere.

Kollektive ordningers listepreiser

DPA skal til brug for beregningen af håndteringsgebyr og sikkerhedsstillelse bruge de kollektive ordningers listepreiser.

DPA foreslår, at de kollektive ordninger forpligtes til at oplyse (og opdatere) listepriserne til DPA i registrerings-delen via et dataspor, at der sættes en frist for, hvornår disse oplysninger skal være DPA i hænde, og at der tages stilling til, hvilket beløb DPA skal anvende, hvis en kollektiv ordning ikke angiver deres listepris inden for fristen. Vi ønsker også, at det skal fremgå, at den listepris, der indgår i beregningsgrundlaget, er et gennemsnit af de listepriser, som de kollektive ordninger oplyser. Herved sikres det, at det bliver gennemskueligt for producenter mv., hvad beregningsformlernes beregningsgrundlag er baseret på.

Da DPA ikke har forudsætningerne til at vurdere rimeligheden af de listepriser, som de kollektive ordninger oplyser, foreslår vi også, at der indsættes en bestemmelse om, at Miljøstyrelsen skal godkende de endelige (gennemsnitlige) listepriser, som skal indgå i beregningsgrundlaget for håndteringsgebyret og sikkerhedsstillelsen.

Afsluttende bemærkninger

Vi håber, at ovenstående bemærkninger er fyldestgørende.

I det tilfælde I ønsker en uddybning eller har spørgsmål i øvrigt, skal I være meget velkomne til at rette henvendelse til os.

Med venlig hilsen

Danielle Brisson Berggreen
Jurist, Udviklingsafdelingen

Miljøministeriet
mim@mim.dk
Kopi: nifol@mim.dk

Ministeriets journalnummer: 2023-872

København, den 13. juni 2023

Høring over udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

De Samvirkende Købmænd (DSK) takker for at have modtaget ovenfor nævnte forslag i høring. DSK repræsenterer ca. 1.500 købmænd i kæder som f.eks. Meny, REMA 1000, SPAR, 7-Eleven, Min Købmand mv. samt de to grossister i den frie sektor: Dagrofa og REMA 1000 Distribution. DSK's medlemskreds beskæftiger skønsmæssigt 40.000 ansatte.

Generelle bemærkninger

Det udvidede producentansvar skal give producenterne – herunder også de større aktører i dansk dagligvarehandel – incitament til at reducere og til at anvende mere genanvendelige emballager. Vi bakker fuldt ud op om de politiske formål med såvel EU's direktiver på området som den nationale lovgivning.

Desværre må vi også erkende, at de nødvendige bekendtgørelser på området først kommer til markedets kendskab så sent, at den miljømæssige gevinst i praksis vil være endog meget beskednen de første år.

Først med denne bekendtgørelse får branchen en længe ventet definition af, hvem der er producent samt – forhåbentlig – besvaret de spørgsmål, der ligger i naturligvis forlængelse heraf.

Producenterne skal allerede i første kvartal 2024 have styr på deres emballagedata. Data, der vel at mærke dags dato endnu ikke er specifikke krav til.

Først senere kommer der klarhed over den øvrige regulering. Som det aktuelt er DSK bekendt, skal vi helt hen til 1. juli 2024 før der er klarhed over noget så essentielt som f.eks. kriterier for miljøgraduering. Det er meget sent og det er foruroligende tæt på 1. januar 2025, der er "big bang".

DSK anerkender, at der både i Miljøministeriets Departement og i Miljøstyrelsen ydes en kæmpe arbejdsindsats, og at arbejdsbyrden synes voldsom. DSK skal derfor anbefale, at der fra anden side tilføres ekstra ressourcer i form af kollegaer, der kan hjælpe med den meget store arbejdsopgave.

Hvis de aktuelle tidsplaner ikke justeres, er konsekvensen desværre klar: Mere end 40.000 virksomheder vil først kende regler og myndighedernes retningslinjer så sent, at det i praksis næppe vil være muligt at påvirke emballagevalget endsige blot opsætte de altafgørende it-systemer til indsamling og opsætning af data.

Konkrete bemærkninger herunder henvisninger til andres høringssvar

Der henvises til DagSam's høringssvar fsva. producentdefinitionen (§2 stk. 8).

Fsva. rapportering af kasser til drikkevareemballager med pant henvises til Bryggeriforeningens høringssvar.

I øvrigt henvises til VANA's og Dansk Erhvervs høringssvar, som DSK bakker op om.

Eventuelle sproglige nuancer mellem DSK's høringssvar og de ovenfor nævnte høringssvar er ikke udtryk for uenighed.

I forlængelse af dette høringsbrev er indsat et bilag med konkrete bemærkninger, spørgsmål og punkter, hvor der er behov for klarhed.

Forslag til videre proces

DSK er bekendt med, at der er endog rigtig mange spørgsmål til bekendtgørelsesudkastet. Ikke kun fra DSK's medlemmer, men også fra de mange øvrige aktører.

DSK foreslår derfor, at Miljøministeriet fremadrettet inddrager ministeriets egen følgegruppe mere aktivt. Processen med nærværende bekendtgørelse har tydeliggjort et behov for en bredere inddragelse; også udover høringsmødet afholdt den 26. maj.

DSK finder det vigtigt, at de mange aktørers spørgsmål – og myndighedernes svar på disse – deles aktivt, så interessenterne i almindelighed har bred adgang til myndighedernes vejledninger, retningslinjer og besvarelse af spørgsmål.

Afsluttende bemærkninger

Giver vores høringssvar i øvrigt behov for yderligere uddybning, må I endelig kontakte os.

Med venlig hilsen

Karina Kjeldgaard-Nielsen

Fødevare- og Miljøkonsulent
De Samvirkende Købmænd
+45 2285 2711 – kkn@dsk.dk

Bilag: Konkrete bemærkninger til bekendtgørelsen i høring

Definitioner (§2)

Erhvervsemballage (§2 stk. 3)

Her er vi usikre på om det skal forstås således, at erhvervsemballage er den sekundære og tertiære emballage, hvor husholdningsemballage er den primære emballage.

- Tanken bagved denne forståelse er, at den sekundære/tertiære emballage ikke når ud til forbrugerne. Dette er dog ikke altid helt korrekt (eksempel: papkassen vinen kommer i – er sekundær emballage, men vin sælges ofte i hele kasser, hvilket betyder at dette ender op som husholdningsemballage).
- Det kan altså i nogle tilfælde være svært at definere, hvad der er hhv. primær og sekundær emballage, og derfor også hhv. erhvervs- og husholdningsemballage.
- Kan det gå under en bagatelgrænse?

Genbrugsemballage (§2 stk. 4)

Der henvises til "Bekendtgørelse om visse krav til emballage". Vi har dog brug for afklaring af om genbrugsemballage omfatter:

- Modulkasser til F/G, der internt i vores medlemsvirksomheder køre i rotation mellem grossisternes lagre og butikkerne?
- Mælkekasser og brødkasser?
- Andet?

Producent (§2 stk. 8)

Her henvises til DagSam's høringssvar.

Serviceemballage (§2 stk. 9)

Vi forstår det sådan, at alle emballager, der kan tænkes at blive fyldt i en dagligvarebutik, er omfattet af begrebet "Serviceemballage".

Dertil kommer, at det ikke gør nogen forskel om det er kunden/forbrugeren eller butikkens personale, der fylder emballagen. For eksempel vil der ikke være forskel på om påfyldning sker i delikatesse-/bagerafdeling, eller af forbrugeren selv ved vej-selv slikket.

Eksemplerne er:

- Kødbakker, andre bakker og emballager af forskellige materialer til f.eks. salater og færdigretter.
- Frugt og grønt-poser til pakning af bland-/vej-selv frugt og grønt.
- Poser til vej-selv slik, nødder, te kaffe osv.
- Kopper og krus til kaffe, juice, smoothies og lignende drikkevarer.
- Bager-poser.

Butikker med produktionsafdelinger (f.eks. bager, slager eller delikatesse) vil indkøbe serviceemballager til emballering af deres producerede varer. I nogle tilfælde vil de pågældende butikker sælge de producerede varer videre til andre butikker. Vi antager, at disse emballager fortsat vil være at betragte som serviceemballager, da der allerede er betalt gebyr for samtlige emballager af tidligere led.

Kan MIM bekræfte, at dette er korrekt forstået?

Derudover har vi et spørgsmål:

- Er der situationer, hvor der er forskel på serviceemballager? Hvem er den ansvarlige producent, hvis serviceemballager er mærket med en kædes navn (f.eks. kaffekopper med logo på)?

Tilgængeliggørelse på markedet (§2 stk. 11)

Der er brug for en mere klar definition af ”Tilgængeliggørelse på markedet”, da denne definition har betydning i forhold til definition af producent og producentansvaret.

Import og importør (definition mangler)

Der bør fremgå en definition af import, herunder om import kun henviser til import fra 3. lande eller om import i dette tilfælde både omhandler samhandel fra EU og import fra 3. lande. Årsagen til, at dette er relevant, er, at import betragtes forskelligt i forskellige lovgivninger. I fødevarelovgivningen er der f.eks. tale om samhandel inden for EU og import fra 3. lande.

Vi formoder, at i de tilfælde, hvor udenlandske virksomheder har en repræsentant på det danske marked, er det den danske repræsentant, der er producenten (§2, stk. 8 c). Altså den, der bærer ansvaret for et brand/en mærkevare på det danske marked, er producenten – uanset om varerne måtte være ankommet til en distributionsterminal/engrosvirksomhed/grossist direkte fra udlandet.

Virksomheden kan f.eks. have et dansk kontor, der står for salg og marketing, hvorimod varen fysisk leveres fra et lager i udlandet, og i nogle tilfælde, også betales direkte til den udenlandske virksomhed. Den danske repræsentant er derfor ikke nødvendigvis lagerførende. Da virksomheden har en dansk registrering, formoder vi, at denne har producentansvaret.

I det tilfælde, hvor den danske butikskæde har ansvaret for et udenlandsk produceret og lagerført brand/en vare (private label) på det danske marked, vil den danske butikskæde have producentansvaret.

Kan MIM bekræfte, at ovenstående er korrekt forstået?

Derudover har vi en række spørgsmål:

- Kan der tænkes at forekomme tilfælde, hvor en butikskæde/grossist IKKE bliver producentansvarlig for produkter, der er købt og leveret af udenlandsk leverandør, selvom leverandøren ikke har en repræsentant i form af agent/salgskontor i Danmark?
  - o I så fald hvilke tilfælde?

- Skelnes der mellem om varen leveres af den udenlandske leverandør til en adresse i Danmark eller om butikskæde/grossist selv henter varen på den udenlandske leverandørs adresse?
- Skelnes der mellem om den udenlandske leverandør har adresse i eller udenfor EU (f.eks. vin leverandør fra Chile vs. vin leverandør fra Frankrig)?
- Hvem har ansvaret for produkter købt af udenlandske leverandører, der IKKE er repræsenteret i Danmark, når flere butikskæder/grossister køber præcis den samme vare?
  - o Hvordan sikres ensartethed i denne registrering, så fejl/unøjagtighed et sted ikke smitter af på andre virksomheder?
  - o Indberetter alle købere emballagedata (korrekt og ensartet) til DPA, men med hver sin markedsførte volumen?

Bemyndiget repræsentant og udenlandske webshops (definition mangler)

Bemyndiget repræsentant bør defineres.

Vi behøver bekræftelse på, at "bemyndiget repræsentant" alene er et begreb, der benyttes vedr. webshops i udlandet, der leverer varer direkte til den danske forbruger. Hvis der er tale om en dansk webshop, vil producentansvaret ligge i en af de andre kategorier: producent, PL og importør.

- Hvordan sikres webshops i udlandet, der leverer direkte til danske forbrugere, at leve op til producentansvaret?
- Hvordan sikrer myndighederne generelt at undgå freeriders og dermed virksomheder, der bevidst forsøger at undgå deres producentansvar?

Primær emballage (definition mangler)

Primær emballage bør defineres.

Sekundær emballage (definition mangler)

Sekundær emballage bør defineres.

Der er tilfælde, hvor den sekundære emballage enten ender som husholdningsemballage eller som erhvervsemballage. Forskelligt afhængigt af salgssituationen. Eksemplerne kan være vin, bleer, konservesdåser, øl/sodavand, som enten sælges flasker/pakker/dåser enkeltvis eller i hele kasser. Hvordan vil der skulle redegøres for, hvilken andel der er solgt som det ene og som det andet?

Tertiær emballage (definition mangler)

Tertiær emballage bør defineres.

Som vi har forstået det, må tertiær emballage falde under betegnelsen "erhvervsemballage". Vi synes dog der mangler klarhed om:

- Vores medlemmer har ansvaret for den tertiære emballage, PL-varer og importerede varer (i de tilfælde, hvor dette er deres ansvar) ankommer til Danmark med?
- Hvordan den tertiære emballage indgår, når vores medlemmer eksporterer til andre lande?
- Kan den tertiære emballage defineres under begrebet "serviceemballage"? F.eks. "pallewrap", paller og andre transportemballager, "*der er udformet og beregnet til at blive påfyldt på stedet for salget*"

Slutbruger (definition mangler)

Bekendtgørelsen mangler en definition af om slutbruger altid er en privat forbruger eller om slutbruger kan være en anden erhvervsdrivende.

Indberetningspligt til Dansk Producentansvar (§10)

Vi forstår, at det er muligt at registrere/indberette en hel kæde af dagligvarebutikker uanset ejerskab af den enkelte butik:

- Én samlet registrering/indberetning for alle butikker i en kæde (uanset om der er tale om selvstændige butikker med eget CVR-nummer eller samme ejer af flere/alle butikker).

Dertil, at det også er muligt at registrere/indberette på vegne af andre:

- En kæde/et hovedkontor varetager registrering/indberetning af en række butikker på vegne af disse.

Kan MIM bekræfte, at ovenstående er korrekt forstået?

Der står, at "mængde markedsført genbrugsemballage skal ikke indberettes" (§10 stk. 2). Dette taler ind i spørgsmålet om definition af genbrugsemballage herover. Men det taler også ind i muligheden for returnering af emballage med henblik på genanvendelse.

- Hvis vores medlemmer samler pap, papir og plastik fra butikker, for efterfølgende at sælge dette som en "råvare" til en emballageproducent. Hvordan indgår disse materialer, når der skal indberettes?
- Virksomhederne er herved med til fjerne andre producenters emballage.
- Hvis disse materialer kan trækkes fra i indberetningen, vil det skabe et incitament til at fremme den cirkulære økonomi, der også er en af grundtankerne i det udvidede producentansvar.

Der skal indberettes til DPA allerede i første kvartal 2024:

- Hvordan vil sammensatte emballager skulle indberettes?
- For, at man skal kunne indberette oplysninger så retvisende som muligt, har vi behov for, at det tydeligt bliver defineret, hvilke fraktioner, der skal indberettes og i hvilke detaljeringsgrad.
- Hvordan skal §10 stk. 3 forstås? Det bør præciseres om angivelsen af farligt affald og restaffald angives for sig eller fordelt på kategorier.

Egenkontrol (§12)

Det bør defineres og præciseres, hvad egenkontrolprogrammet skal indeholde og hvornår det forventes at skulle være beskrevet og implementeret?

- Kommer der en skabelon eller på anden måde et værktøj fra myndighederne, der kan anvendes af de enkelte virksomheder?
- Vi formoder, at det er muligt for godkendte kollektivordninger at bistår producenter med systemer og skabeloner til egenkontrollen.

Miljøministeriet

13. juni 2023

Høring over udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Foreningen for Parallelimportører af Medicin (FPM) er blevet opmærksom på, at Miljøministeriet har udsendt udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage i høring.

Høringen er udsendt af Miljøministeriet til en række høringsparter, men den er ikke sendt direkte til FPM og heller ikke til de andre leverandørorganisationer på lægemiddelområdet. Vi antager dog, at vores medlemsvirksomheder, som er leverandører af lægemidler til de danske apoteker og sygehuse, tiltænkes at være omfattet af forslaget.

Det fremgår, at der er indgået en politisk aftale om udvidet producentansvar, som skal træde i kraft 1. januar 2025, og som vil betyde, at producenter og importører får ansvar for deres emballage, når den bliver til affald, og at producenter og importører derfor skal betale for affaldshåndtering. I første omgang foreslås det, at der med virkning fra 1. januar 2024 indføres en pligt til som emballageproducent at registrere sig i producentregistret hos Dansk Producentansvar og til at indberette forventede årlige markedsførte mængder fordelt på forskellige kategorier af emballage mv.

De fremgår, at producenter, der markedsfører under 8 tons emballage om året, kan nøjes at indberette oplysninger de samlede forventede markedsførte mængder, dvs. ikke fordelt på materialekategorier. Der skal desuden ikke indberettes oplysninger om emballage fremstillet af genbrugsmaterialer.

FPM skal hertil bemærke, at det for vores medlemsvirksomheder vil blive meget vanskeligt for dem at leve op til et krav om indberetning af realistiske datamængder allerede fra starten af 2024. Vi opfordrer til en udskydelse af kravet om indberetning, så det lægger væsentlig tættelse på datoen for ikrafttrædelse af det udvidede producentansvar og så virksomhederne dermed får rimelig tid at omstille sig til de nye krav.

FPM bemærker desuden, at det på lægemiddelområdet er forbundet med væsentlig usikkerhed, hvad der falder ind under definitionen af emballage. Eksempelvis er der efter vores opfattelse ingen tvivl om, at lægemidlers "indre emballage", herunder eksempelvis blisterpakker, flasker, glas m.v. ikke er omfattet af emballage-begrebet, idet disse må anses for "nødvendig for at indeholde, støtte eller bevare dette produkt i

hele dets levetid”, jf. kriterium 1 i bilag til bekendtgørelse nr. 1271 om krav til visse emballager. Vi beder om, at Miljøministeriet bekræfter dette overfor FPM.

Med venlig hilsen

Helle Sandager

Direktør

mim@mim.dk; nifol@mim.dk
Miljøministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K
Journalnummer - 2023-872

Den 12. juni 2023

Dansk Erhvervs hørings svar til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Generelle bemærkninger

Frem mod indførslen af det udvidede producentansvar for emballage vil der være et stort behov for vejledning og formidling. Dansk Erhverv, og andre relevante organisationer, har et ansvar ift. at vejlede og udbrede kendskabet, men myndighedernes kommunikation er helt central i denne forbindelse. Der er behov for omfattende kommunikation fra de relevante myndigheder for at sikre, at så mange af de 41.000 estimerede producenter rettidigt lever op til de fremtidige krav. I forbindelse med udstedelse af bekendtgørelsen bør der laves en vejledning for fortolkningen af de regler, der kan give anledning til tvivl. Dette vil være særligt relevant ved producentdefinitionen, reglerne om egenkontrol, indberetningen vedrørende husholdnings- og erhvervsaffald og reglerne vedrørende tilsyn.

Tidsplan

Tidsplanen for udmøntningen af producentansvaret gør det i forvejen svært for producenterne at leve op til de krav, der stilles fra 2025. Derfor er det særligt vigtigt, at den ikke forsinkes yderligere. Den tredje del af bekendtgørelsen vil forventeligt blive udstedt i anden halvdel af 2024, som inkluderer udmøntningen af de miljøgraderede bidrag. Dansk Erhverv bemærker, at grundet tidsplanen så vil producenterne ikke kunne nå at tilpasse deres emballagedesign til de graderede bidrag inden producentansvarets ikrafttrædelse den 1. januar 2025.

Producentdefinition

Producentansvaret betyder store ændringer for alle aktører, pålægger virksomhederne nye opgaver og indberetningsforpligtelser foruden det økonomiske ansvar. Derfor er det centralt, at de lovgivningsmæssige rammer kommer på plads hurtigst muligt, så der er tid til at omstille, og at de er krystalklare. Dansk Erhverv anbefaler, at Miljøministeriet før 1. januar 2024 supplerer bekendtgørelsen med en vejledning med konkrete eksempler, som skal gøre det let forståeligt, hvem der får producentansvaret i forskellige situationer samt hvorledes, der skal rapporteres.

Informationskampagne

For at gøre de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksom på producentansvarssystemet og de medfølgende forpligtelser, vil det kræve en betydelig informationskampagne. Derfor opfordrer Dansk Erhverv kraftigt til, at en sådan igangsættes så hurtigt som muligt, for at sikre at man når ud til alle relevante danske virksomheder.

Specifikke bemærkninger

§ 2

Ift. den ovenstående bemærkning om behovet for vejledninger ang. producentdefinitionen, så eksemplificeres der herunder en række scenarier, som kan indgå i udviklingen af en vejledning. Dansk Erhverv stiller sig gerne til rådighed for at uddybe og præcisere eksemplerne.

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 8), at:

- 8) Producent: Enhver fysisk eller juridisk person, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg, er:
- a) etableret i Danmark og i Danmark påfylder emballager eller får emballager påfyldt og markedsfører disse fyldte emballager under eget navn eller varemærke, jf. dog litra d og e,
  - b) etableret i Danmark og i Danmark påfylder emballager eller får emballager påfyldt og markedsfører disse fyldte emballager og ikke er omfattet af litra a, jf. dog litra d og e,
  - c) etableret i Danmark og importerer og markedsfører fyldte emballager,
  - d) etableret i Danmark og importerer eller fremstiller serviceemballage eller genbrugsemballager og markedsfører disse,
  - e) etableret i Danmark og importerer eller fremstiller og markedsfører drikkevarebeholdere og drikkebægre, der er engangsplastprodukter, og som ikke er udformet og beregnet til at blive påfyldt på salgsstedet, eller
  - f) etableret i en anden EU-medlemsstat eller i et tredjeland og via fjernsalg i erhvervsøjemed sælger emballager eller fyldte emballager direkte til private husstande eller til andre brugere end private husstande i Danmark.

- 1) Vi ønsker klarhed omkring det ”eller” der fremgår af litra a, 2. led (overstreget ovenfor), og i den forbindelse hvem der i følgende eksempler anses som producent.

En fremstiller af varer er etableret i Danmark og påfylder varerne i emballager i Danmark, og sælger disse fyldte emballager til en dansk detailvirksomhed med henblik på dennes videresalg på det danske marked:

- (i) Emballagen er mærket med ”*Produceret af Leverandør A/S, adresse XXX i Danmark*” og bærer et af detailvirksomhedens registrerede varemærke.
- (ii) Emballagen er mærket med ”*Produceret af Leverandør A/S, adresse XXX i Danmark*” og bærer detailvirksomhedens registrerede varemærke og Produktet i emballagen er mærket med ”*produceret af leverandør A/S, adresse XXX*”. Et eksempel på dette kunne f.eks. være en brødrister, der er i emballage med angivelse af et givent varemærke og samtidig ”produceret af leverandøren”, men på selve produktets mærkeplade fremgår kun ”produceret af leverandøren”.
- (iii) Emballagen er mærket med ”*produceret af leverandør A/S, adresse XXX i Danmark*” og bærer detailvirksomhedens registrerede varemærke og produktet i emballagen er mærket med ”*produceret af leverandør A/S, adresse XXX* for [navn på detailvirksomheden].

- 2) Vi ønsker klarhed omkring producentansvaret vedr. markedsføringen af fyldte emballager iht. litra b.

”b) etableret i Danmark og i Danmark påfylder emballager eller får emballager påfyldt og markedsfører disse fyldte emballager og ikke er omfattet af litra), jf. dog litra d og e,”

En detailvirksomhed indkøber emballage hos en virksomhed, der også er etableret i Danmark, med det formål for detailvirksomheden, at anvende emballagen til at pakke (påfylde) salgsheder i emballagen, som derefter sendes til slutbrugeren. Hvilken af virksomhederne anses som producent?

- 3) Hvordan skal parallelimporterede varer indrapporteres og hvem anses for producent i det tilfælde, hvor det selskab, der har ophavsretten til varen, er etableret i Danmark, men varen (A) importeres af detailvirksomheden fra tredjemand udenfor Danmark eller (B) distribueres af tredjemand (evt. som agent) etableret i Danmark til detailvirksomheden. Den oprindelige fremstiller af varen kan være den danske virksomhed, der har ophavsretten eller en udenlandsk søster virksomhed.

Som et opmærksomhedspunkt kan der potentielt blive udfordringer med f.eks.

- a) hvordan skal der indrapporteres i det tilfælde, hvor sekundær emballage indkøbes af en dansk detailvirksomhed fra en dansk etableret leverandør, og den sekundære emballage (f.eks. en papkasse) ikke forlader detailvirksomheden igen.
- b) Samme situation men med en udenlandsk leverandør.

Producentdefinition ift. serviceemballage

Det fremgår af § 2, stk. 1, nr. 8, litra b, at: En producent er *”enhver fysisk eller juridisk person, som uanset hvilken salgsmetode der anvendes, herunder fjernsalg, er etableret i Danmark og i Danmark påfylder emballager eller får emballager påfyldt og markedsfører disse fyldte emballager og ikke er omfattet af litra a, jf. dog litra d og e”*.

Iht. § 2, stk. 1, nr. 6, er markedsføring den første tilgængeliggørelse af et produkt på det danske marked. Hvilken virksomhed anses i følgende tilfælde som producent:

En dansk detailvirksomhed indkøber serviceemballage fra en leverandør, der er etableret i Danmark med henblik på enten

- a) at påfylde fødevarer i emballagen i butikken (på salgsstedet) og sælge den fyldte emballage i samme butik til slutbrugeren

Eksempel: oksekød påfyldes emballage i butikkens slagter og sælges derfra til slutbrugeren.

- b) at påfylde fødevarer i emballagen på et centrallager (ikke på salgsstedet) og transportere den fyldte emballage til en af egne butikker, der ligger et andet sted, hvorfra varen vil blive solgt til slutbrugeren.

Eksempel: detailvirksomheden har et centralt bageri, hvor kager mv. fyldes i emballagen og derefter sendes ud til egne butikker over hele landet, hvorfra de vil blive solgt til slutbrugeren.

- c) at påfylde fødevarer i emballagen på et centrallager (ikke i på salgsstedet) og sælge den fyldte emballage til en anden virksomhed, som har til hensigt at videresælge den til slutbrugeren fra sin butik.

Eksempel: detailvirksomheden har et lokalt bageri, hvor kager mv. fyldes i emballagen som sælges til en nærliggende butik (f.eks. en kiosk), som videresælger til slutbrugeren fra sin butik.

Det fremgår af § 2 stk. 1 nr. 8, litra f, at: En producent “i en anden EU-medlemsstat eller i tredje-land og via fjernslag i erhvervsøjemed sælger emballage eller fyldte emballager direkte til...”.

Emballage er som udgangspunkt først emballage, når det er fyldt. I definitionen for emballage i bekendtgørelsen er drikkevarebeholdere og drikkebæger, der er engangsplastprodukter, medtaget. Det bør præciseres, at den emballage, der henvises til i teksten (understreget herover), alene gælder for drikkevarebeholdere og drikkebæger, der er engangsplastprodukter.

§ 4

Af § 4 stk. 2 fremgår det, at en producent, som kun markedsfører genbrugsemballage, først skal registrere emballagemængder efter den 1. januar 2025. På høringsmødet i Miljøministeriet blev det præciseret, at registrering af al genbrugsemballage først skal registreres efter den 1. januar 2025. For at undgå forvirring forslås det, at præcisere det i teksten, dels ved at fjerne kun fra teksten og dels ved at ændre skal til kan, så man først *kan lade sig registrere efter den 1. januar 2025*.

§ 5

For at gøre producenternes registrering i producentregistret så nem som mulig, så bør det præciseres - eventuelt via efterfølgende vejledning, hvem der er producenten i en koncern-struktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. For at gøre indberetningen så simpel som mulig, bør det anføres, at det er muligt at indberette på koncernniveau for de underliggende forretningsenheder.

§ 9

For at udrede mange af de tvivlsspørgsmål, der kan opstå ift. producentansvarets placering, så opfordrer Dansk Erhverv til, at der kan laves om forhåndsafgørelser hos DPA om hvorvidt en virksomhed er omfattet af producentansvaret eller ej. Det kan med fordel ske ved denne bekendtgørelses udstedelse.

§ 10

Ifm. indberetningen af oplysninger om forventede markedsførte mængde emballage i 2024 fordelt på hhv. husholdnings- og erhvervsemballager, så opfordrer Dansk Erhverv til, at der laves en vejledning, der kan være med til at gøre denne skelen mellem de to typer emballageaffald nemmere. Det vil i mange tilfælde være et kvalificeret gæt fra producenternes side.

Stk. 2

Af § 10 stk. 2 fremgår det, at genbrugsemballage ikke skal angives. Der opfordres til, at der ligeledes laves en undtagelse for registrering af emballage, der indgår i en tilbagetagningsordning. Alternativt at man kan angive den mængde emballage, man forventer at tage tilbage via en tilbagetagningsordningen. Begrundelse for dette er, at emballage, der indgår i en tilbagetagningsordning, ikke skal tildeles en kollektivordning, da producenten selv er ansvarlige for videre behandling. Derfor skal Dansk Producent Ansvar ikke medtage denne mængde i tildelingen.

Stk. 3

- Det bør tydeliggøres, hvordan indberetning skal udføres, hvis produktet indeholder materialer fra flere fraktioner.
- Det bør være muligt at indberette mængden af emballage valgfrit som indkøbt mængde eller som markedsført mængde. Dette tilgodeser, at producenter kan registrere indkøbte emballagemængder i vægt på baggrund af indkøbsfaktura, mens varer, der produceres af underleverandører, kan registres i markedsført mængde.
- Af § 10 stk. 3 bliver det også præciseret, at producenten skal angive, hvis emballage i henhold til sorteringskriterierne skal sorteres som farligt affald eller restaffald. Til dette er der særligt to bemærkninger. For det første bliver det en udfordring - og i nogle tilfælde umuligt for producenterne at vide hvordan deres emballage skal sorteres, når det bliver til affald. Der opfordres derfor til at lave klare vejledninger til producenterne eller en nem registreringsmetode, som guider producenterne igennem. For det andet så er det uklart hvordan emballage, der kan ende som klinisk risikoaffald - herunder emballage med medicinrester, skal angives. Klinisk risikoaffald vil i nogle tilfælde blive genanvendt og i nogle tilfælde blive brændt.

Stk. 4

- Af § 10 stk. 4 er det angivet at producenter, der markedsfører under 8 tons emballage, kan vælge kun at registrere den samlede mængde markedsført emballage. Det fremgår ingen steder, hvad forskellen er på at registrere den samlede mængde emballage eller opdele det på materialetype. Der opfordres til at det fremgår, at registrerer man den samlede mængde emballage så bliver man pålagt et gennemsnitsgebyr og opdeler man det på materialetype, så bliver man afregnet efter dette.

§ 12

- Der opfordres til at myndighederne udarbejder skriftlige eksempler. Dette kan hjælpe mindre og mellemstore virksomheder i at leve op til kravene.

Øvrige bemærkninger

Flere virksomheder har forskudt regnskabsår. Det er vigtigt, at disse virksomheder ikke pålægges øvrige omkostninger i implementeringen. Derfor bør der tages højde for muligheden for indberetning ved forskudt regnskabsår. Der er i andre producentansvarsordninger lavet tiltag til at løse disse udfordringer. Lignende tiltag skal implementeres for udvidet producentansvar på emballage.

Dansk Erhverv henviser i øvrigt til VANAs høringssvar til bekendtgørelsen.

Med venlig hilsen

Andreas Hastrup Clemmensen
Chefkonsulent

Marianne Ladekarl Thygesen
Chefkonsulent

Til Miljøministeriet

mim@mim.dk

Att. Nina Fold von Bülow

nifol@mim.dk

ACE's høringsvar vedrørende bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage

Miljøministeriet har d. 2. maj 2023 udsendt et udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage J.nr. 2023-872. Den Nordiske del af ACE, The Alliance for Beverage Cartons and the Environment, deler i den forbindelse sine bemærkninger om udarbejdelsen af udvidet producentansvar for emballage i Danmark.

ACE støtter udvidet producentansvar for emballage og har skabt et europæisk forum, hvor mad- og drikkekartonproducenterne samt leverandører kan udveksle erfaringer og viden. Formålet er at måle og sammenligne udviklingen på tværs af landegrænser.

ACEs vision er at *levere de mest cirkulære og bæredygtige emballager* til fødevarer. Vores mål er, at 90% af alle mad- og drikkekartoner indsamles til genbrug, og at mindst 70% af de indsamlede kartoner bliver genanvendt inden 2030.

Udvidet producentansvar øger muligheden for at genanvende emballage. Og ACE ser frem til at stille vores ekspertise til rådighed og bidrage til udarbejdelsen af den kommende ordning for udvidet producentansvar i Danmark.

Baseret på 9 tiltag arbejder ACE for en effektiv dansk ordning for udvidet producentansvar:

- **Obligatorisk mål for indsamling.** Der bør udarbejdes en lovgivning, der sætter mål for indsamlingen af kartoner. Vi opfordrer til, at der vedtages et ambitiøst og obligatorisk mål inden 2030. Målet bidrager til at nå de ambitiøse mål for genanvendelse ved at:
  - Give et estimat af de indsamlede mængder af emballage.
  - Vise emballagens vej gennem genanvendelsessystemet.
  - Fremme investeringer i genbrugsinfrastruktur.Derudover bidrager en fokuseret dansk indsats til at nå det ambitiøse mål, EU's emballage- og emballageaffaldsdirektiv (PPWD) har sat. Det sikrer lige vilkår for alle emballagetyper.
- De obligatoriske indsamlingsmål bør suppleres af en **forpligtelse til at sende det indsamlede affald til genanvendelse**. Det sikrer, at målene bidrager til øget genanvendelse.
- **Indsamlingen skal ensrettes over hele landet**, så forbrugerne nemt og bekvemt kan indsamle emballage, uanset hvor de bor og opholder sig. På samme måde bør der på sigt udvikles et system for, hvordan man gør det let at indsamle den type emballage, der typisk opstår udenfor hjemmet

eller på farten – for eksempel kaffekopper.

- **Indsamling af emballage uden for hjemmet** bør indsamles og organiseres kosteffektivt.
- Udvidet producentansvar bør **systematisk og transparent** kommunikere volumen for genanvendelse af emballage, så udviklingen bliver tydelig for alle.
- ACE anbefaler, at udvidet producentansvar etableres som en **nonprofitorganisation**. Industrier og emballageproducenter bør involveres i 'good governance' og forvaltningen af det udvidede producentansvar.
- Udvidet producentansvar bør baseres på et **nettoomkostningsprincip** for virksomhederne. Gebyrer fra producenterne skal gå til formål som indsamling, kvalitetssortering, genbrug og forbrugerkommunikation.
- Gebyrerne der følger med udvidet producentansvar, bør være transparente og omfatte **indsamling, sortering, genbrug og information til forbrugerne** – herunder information om, hvordan man undgår, at emballagen ender som affald og i stedet opfordre til genanvendelse. Det kræver, at alle emballagetyper får et specifikt gebyr, hvilket sikrer kvalitet og kvantitet i indsamlingen.
- **Forbrugerens viden om nytteværdien af kildesortering er afgørende** for, at sortering og genanvendelse lykkes – og at henkastning af emballage undgås. Kildesorteringen kan for eksempel ske ved, at forskellige emballagetyper bliver adskilt. Det højner kvaliteten i genanvendelsen. Drivkraften bør være de nyeste genbrugsstandarder, som allerede er etableret i flere lande med succes.

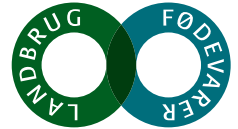
Om ACE

ACE blev etableret for 25 år siden som en europæisk platform for producenter og leverandører af mad- og drikkekartoner. Vi stiller viden til rådighed og bidrager til EU-politik, lovgivning og standardisering inden for emballageområdet.

ACE har en mission om at beskytte vigtige fødevarer og drikkevarer. Vi giver dybdegående indsigt i den væsentlige beskyttelse af følsomme fødevarer. Cirkularitet, ressourceeffektivitet og innovation er kernen i vores industri, som giver en sikker og bæredygtig emballageløsning, som forbrugerne stoler på. ACE-medlemmer består af tre europæiske producenter af mad- og drikkekartoner Elopak, SIG Combibloc og Tetra Pak og deres to leverandører Billerud og Stora Enso. Tilsammen beskæftiger de omkring 24.000 mennesker i hele Europa, der bruger 95 % vedvarende energi, til at producere ca. 44 milliarder mad- og drikkekartoner årligt, som genanvendes på ~20 anlæg.

Med venlig hilsen

Annick Carpentier
Director General

Miljøministeriet
Frederiksholms Kanal 26
1220 København K
mim@mim.dk
CC: nifol@mim.dk

Landbrug & Fødevarer

Axelborg, Axeltorv 3
DK 1609 København V
T +45 3339 4000
F +45 3339 4141
E info@lf.dk
W www.lf.dk
CVR DK 25 52 95 29

Landbrug & Fødevarers høringssvar til udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage, J. Nr. 2023-872.

Miljøministeriet har den 2. maj 2023 udsendt udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage i høring med høringsfrist den 13. juni 2023 kl. 12:00.

Landbrug & Fødevarer skal indledningsvist positivt bemærke ministeriets inddragende proces i forbindelse med udarbejdelsen af denne bekendtgørelse. Bekendtgørelsen har væsentlig betydning for en succesfuld implementering af producentansvaret, hvor der er behov for en effektiv, smidig og nem registrering af emballager.

Det er imidlertid bekymrende, at reglerne har været meget lang tid undervejs, og det er Landbrug & Fødevarers vurdering, at de kollektive ordninger vil have svært ved at være klar til drift den 1. januar 2025. Enhver yderligere forsinkelse af reglerne vil således yderligere besværliggøre mulighederne for at have fungerende ordninger klar til den 1. januar 2025, og dermed sikre implementering af EU-direktivet til tiden.

Vejledning

Systemet betyder store ændringer for alle aktører, pålægger virksomhederne nye opgaver og indberetningsforpligtelser, foruden det økonomiske ansvar. Derfor er det centralt, at de lovgivningsmæssige rammer kommer på plads hurtigst muligt, så der er tid til at omstille, og at de er krystalklare. Landbrug & Fødevarer skal anmode om, at Miljøministeriet i god tid før 1. jan 2024 supplerer bekendtgørelsen med en vejledning med konkrete eksempler, som skal gøre det let forståeligt, hvem der får producentansvaret i forskellige situationer, samt hvorledes der skal rapporteres.

Yderligere forslag til konkrete eksempler er indført i de specifikke bemærkninger nedenfor.

Kollektive ordninger skal dække alle fraktioner og være landsdækkende

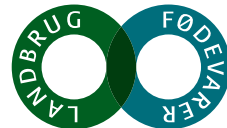
Det fremgår af den politiske aftale, indgået 30. august 2022, at aftalepartierne er enige om at kollektive ordninger som minimum skal dække alle emballagefraktioner og være landsdækkende.

Det er afgørende for organiseringen og opsætningen af en kollektiv ordning, samt for konkurrencen på området, at der ikke er tvivl om hvorvidt, kollektive ordninger skal være landsdækkende og dække alle fraktioner, da det ellers vil kunne medvirke til konkurrenceforvridende forhold.

For at sikre, at kollektive ordninger dækker alle emballagefraktioner, skal Landbrug & Fødevarer anmode om, at virksomheder kun kan melde sig ind i én kollektiv ordning, som derefter varetager alle emballagetyper fra den pågældende virksomhed. På denne måde kan man undgå "cherry picking", hvor nogle kollektive ordninger udelukkende vælger at modtage fraktioner, som er nemme og økonomisk fordelagtige at modtage, og hvor de øvrige "ansvarlige" kollektive ordninger derefter

Landbrug & Fødevarer er erhvervsorganisation for landbruget, fødevarer- og agroindustrien. Med en eksport på over 120 milliarder kroner årligt og med 141.000 beskæftigede repræsenterer vi et af Danmarks vigtigste eksporterhverv.

Ved at nytænke og synliggøre erhvervets bidrag til samfundet sikrer vi vores medlemmer en stærk placering i Danmark og globalt.

står med de dyre og besværlige fraktioner. Eneste undtagelse til denne regel bør være virksomheders deltagelse i pantsystemet. Her bør det være muligt at indberette til både pantsystemet samt én anden kollektiv ordning.

Informationskampagne

For at gøre de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksom på systemet og de medfølgende forpligtigelser, vil det kræve en betydelig informationskampagne. Derfor opfordrer Landbrug & Fødevarer kraftigt til, at Miljøministeriet hurtigst muligt igangsættes en kampagne, hvor man når ud til alle relevante danske virksomheder.

Private label

Med henvisning til de politiske forhandlinger om producentansvaret bør det tydeliggøres i vejledningsmaterialet, at private label producenter har ansvaret for de produkter, som de bestiller hos påfylderen. Dette i tråd med teksten i den politiske aftale, idet det er private labelproducenten som bestemmer, hvilken emballage der skal anvendes. Der henvises i øvrigt til eksemplerne i bilag 1.

Sammenhæng med egne tilbagetagningsordninger

I bekendtgørelsen reguleres mulighederne for, at producenter kan overføre deres ansvar for indberetning til kollektive ordninger. Det bør sikres, at dette også bliver muligt i forbindelse med indberetning fra egne tilbagetagningsordninger, hvor flere virksomheder fx samarbejder om tilbagetagningen.

Specifikke bemærkninger

Producentdefinition, § 8, nr. 8, litra a-f

Det bør i højere grad tydeliggøres, hvem der ifalder producentansvaret, og at to producenter ikke kan ifalde producentansvaret for det samme produkt. En del af udfordringerne kan formentlig løses via efterfølgende vejledning, jf. nedenstående bemærkninger.

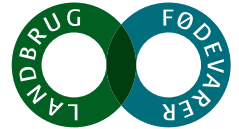
Eksempler og vejledning (§ 2, nr. 8)

Som indledningsvist anført, er det Landbrug & Fødevarers opfattelse, at en enkel og smidig implementering af bekendtgørelsens krav nødvendiggør konkret vejledning, herunder med eksempler, som virksomheder kan se sig selv i.

Helt konkret kan man anvende de eksempler, som er fremvist ifm. de politiske forhandlinger, jf. eksemplerne i bilag 1, herunder også oversigtsfiguren over definitionen af producent.

Dertil kommer nedenstående spørgsmål, som med fordel også kan besvares i en vejledning:

- Produkter produceret under en licensaftale giver påfylderen retten til at bruge et varemærke på en licensbasis. Er det her varemærkeindehaveren eller licensindehaveren, som har ansvaret?
- En importør af en tom drikkevarebeholder, som ikke påfyldes på salgsstedet, er iht. §2, nr. 8, e underlagt producentansvar. Hvis importøren sælger den tomme drikkevarebeholder til en påfylder, som ikke påfylder emballagen på salgsstedet, men på et mosteri, mejeri etc., bliver påfylderen også ansvarlig iht. §2, nr. 8, a. Det bør være helt klart, hvem der har ansvaret i dette tilfælde.
- Ift. definition af hhv. husholdningsemballage og erhvervsemballage:
  - Hvordan defineres emballage, som sælges til detailhandlen? Efter Landbrug & Fødevarers opfattelse, bør denne type emballage defineres som husholdningsemballage, selvom meget små mængder kan ende i erhverv.

- Hvordan defineres emballage, som sælges til foodservice sektoren? Efter Landbrug & Fødevarers opfattelse, bør denne type emballage defineres som erhvervsemballage, selvom meget små mængder kan ende i husholdningerne.

Genbrugsemballager, § 4, stk. 2

Det bør præciseres, at genbrugsemballager markedsført inden 2025 ikke omfattes af det udvidede procentansvar før 1. januar 2025. Løsningen kan være, at det præciseres i § 10, stk. 2, at kun genbrugsemballager sat på markedet efter 2025 skal registreres.

Indberetning ift. koncernstruktur, § 5

Det bør præciseres, eventuelt via efterfølgende vejledning, hvem der er producenten i en koncernstruktur, hvor der sælges produkter fra en række underliggende virksomheder med selvstændige cvr-numre. Det er i bekendtgørelsesteksten uklart, om det i disse tilfælde er en evt. forretningsenhed i koncernen eller om det er den producerende enhed (med selvstændigt cvr-nummer), som er ansvarlig.

For at gøre indberetningen så simpel som mulig, bør det præciseres, at det er muligt at indberette på koncernniveau.

Tilsyn, § 20

Miljøstyrelsen fører tilsyn med bestemmelserne i bekendtgørelsen. Landbrug & Fødevarer gør opmærksom på, at der ikke foreligger en egentlig tilsynsplan, hvorfor det er uklart hvordan og hvor ofte dette tilsyn gennemføres. Landbrug & Fødevarer henstiller til, at det bliver tydeligt hvordan Miljøstyrelsen vil gennemføre dette tilsyn samt at dette tilsyn bliver risikobaseret, således at de producenter, der er med i kollektive ordninger ikke kommer til at betale for producenter, der stiller sig uden for og ikke lever op til forpligtelserne.

På grund af den meget sene færdiggørelse af reglerne på området, bør der i den første tilsynsfase tages højde for, at mange virksomheder vil have udfordringer.

Straffebestemmelser, § 22

For at sikre incitament til at registrere sig i DPA og melde sig ind i en kollektiv ordning, bemærkes det, at det bør være tydeligt, at der vil være krav om bagudrettet betaling hvis tilsyn konstaterer, at en producent ikke har registreret sig i DPA eller ikke har indberettet oplysninger rettidigt, således at andre producenter ikke dækker affaldsbehandlingen for uregistrerede producenter. Derudover henstiller Landbrug & Fødevarer til, at man overvejer muligheden for administrative bøder.

Øvrige høringssvar

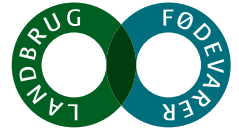
Landbrug & Fødevarer bakker op om høringssvar afgivet af VANA, samt Bryggeriforeningens forslag om at sikre en enkel model for bryggeriernes rapportering af kasser og fustager.

Såfremt der er spørgsmål eller problemstillinger, der ønskes uddybet, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Henrik Borg Kristensen
Chefkonsulent

D 33 39 46 56
M 51 67 15 49
E hbk@lf.dk

Bilag 1 - eksempler

Af nedenstående tabel fremgår eksempler på, hvilken virksomhed i værdikæden, som vil være den producentansvarlige virksomhed.

Virksomhedstype	Den producentansvarlige virksomhed (producenten)
Supermarked importerer bananer	Et supermarked bestiller bananer fra et tredjeland. Varerne er emballeret og bestilt mhp. salg i Danmark. Supermarkedet er som importør producentansvarlig for al emballage, som bananerne er pakket i.
Supermarked sælger produkt under eget varemærke	Et supermarked bestiller shampoo, som produceres og emballeres i Danmark, og sælger det under sit eget varemærke. Supermarkedet er som varemærke/private-label-indehaver producentansvarlig for shampooflasken.
Slikfabrik	<p>En slikfabrik producerer slik og emballerer dette på bestilling fra et slikmærke. Slikmærket er producentansvarlig, hvis slikket sælges under slikmærkets eget navn (varemærke/private-label).</p> <p>Såfremt slikfabrikken selv markedsfører slikket under eget varemærke/private label, vil det være slikfabrikken, som er den producentansvarlige.</p>
Udenlandsk tøjvirksomhed	En udenlandsk tøjvirksomhed sælger en skjorte direkte til slutbruger i Danmark via e-handel, som fremsendes i emballage via fragtvirksomhed. Den udenlandske tøjvirksomhed er den producentansvarlige. Tøjvirksomheden kan udpege en bemyndiget repræsentant i Danmark, som kan varetage tøjvirksomhedens producentansvarsforpligtelser.
Producent af serviceemballage	<p>En dansk virksomhed fremstiller og sælger serviceemballage i f.eks. pap til lokale pizza-restauranter. Ud over blanke "standardemballage" tilbyder virksomheden også kundetilpassede emballager, hvor pizzeriaets navn og varemærke påføres.</p> <p>Virksomheden, der fremstiller emballagerne, vil være producentansvarlig for de serviceemballage, der ikke er påført pizzeriaets navn eller varemærke. Pizzeriaet vil være producentansvarlig for emballager med pizzeriaets logo.</p>
Kaffebar	<p>En lokal kaffebar sælger to-go kaffe og kager. Disse produkter påfyldes i salgssituationen hhv. en engangskop og en bagerpose uden kaffebarens logo eller navn.</p> <p>Producenten eller importøren af engangskoppen og bagerposen er den producentansvarlige virksomhed.</p> <p>I tilfælde af, at produkterne bliver solgt i emballage med kaffebarens logo eller navn, så er kaffebar den producentansvarlige virksomhed.</p>

Definition af producent

EMBALLAGEPRODUKTION

Miljøministeriet
Slotsholmsgade 12
1216 København K

Att.: mim@mim.dk og nifol@mim.dk

Journalnummer 2023-872

Taastrup, den 13. juni 2023

RE: Høringsvar vedrørende ”Bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage”

Emballageretur har med interesse læst udkastet til bekendtgørelsen om registrering og indberetning af emballage og takker for muligheden for at afgive høringsvar.

Emballageretur er en non-profit kollektiv ordning, som håndterer producentansvaret for emballage for vores medlemsvirksomheder. Emballageretur er søsterorganisation til Elretur, der er Danmarks største kollektivordning, som repræsenterer mange forskellige brancher og virksomhedstyper. Elretur repræsenterer tæt på 1.000 virksomheder (producenter og importører af elektriske og elektroniske udstyr (samt batterier) i Danmark¹. Elretur er etableret som en kollektiv ordning i 2005, samtidigt at med WEEE-direktivet blev implementeret i Danmark. Elretur har således mere end 18 års erfaring med at forvalte WEEE-direktivet i praksis. Emballageretur baserer sine løsninger, services og viden på Elreturs unikke erfaringer med at håndtere producentansvar for danske virksomheder.

Emballageretur ønsker generelt at fremføre det synspunkt, at der i bekendtgørelsen bør indføres størst muligt overensstemmelse mellem regler og bestemmelser der allerede gælder for de producentansvar der er trådt i kraft (fx for elektronik og batterier). Enslydende regler og bestemmelser på tværs, sikrer lige forhold for de omfattede virksomheder og vil lette den administrative byrde for den enkelte virksomhed og de kollektive ordninger der varetager producentansvaret på vegne af virksomhederne.

Emballageretur har yderligere følgende bemærkninger.

§5 og §6 Producentregister for producenter og disses repræsentanter

Emballageretur noterer sig, at der ikke fremgår et stk. 4 i §5 – mellem stk. 3 og 5.

Emballageretur noterer sig at, der bør foretages korrekturændringer i §6, stk. 3. – gentagelse af ord (stk.)

§10 Indberetningspligt til Dansk Producentansvar

For det kommende producentansvar for emballage, er en af grundstenene hhv. registrerings-, indberetnings- og oplysningspligten der gælder for de omfattede virksomheder. For Emballageretur står det uklart,

---

¹ www.selfservice.dpa-system.dk/public/search?tab=producer

hvordan indberetningspligten er reguleret fra og med 2025, i og med dette ikke er beskrevet i udkastet til bekendtgørelsen. I høringsnotatet fremgår det at der i senere revisioner af bekendtgørelsen udelukkende vil medtages regler om selve organiseringen af producentansvaret.

Emballageretur opfordrer til at den årlige indberetningspligt fra og med 2025 beskrives i udkast til bekendtgørelse og at der indføres en solnedgangsklausul i § 10, hvor regler der gælder for 2024 automatisk falder bort med udgangen af 2024. Solnedgangsklausulen kan evt. også beskrives generelt for hele bekendtgørelsen, omfattende særregler der gælder udelukkende for 2024.

Jf. §10, stk. 3 skal producenter indberette mængder jf. de kategorier af emballage der er angivet i Bilag 2. Hvis emballagen skal sorteres som farligt affald eller restaffald, skal dette også angives.

Emballageretur er af den opfattelse at farligt affald og restaffald, bør optræde på bilag 2 som selvstændige underkategorier for hver emballagekategori. Hvis en producent eller kollektiv ordning skal indberette mængder af emballage, der lever op til sorteringskriterierne i bekendtgørelse om affald for hhv. farligt affald og restaffald, bør disse emballager ikke klassificeres som en af de emballagekategorier der står anført på Bilag 2, fx pap, plast, papir mv.

På den baggrund opfordrer Emballageretur til at hhv. farligt affald og restaffald sættes på listen som underkategorier for hver af de relevante emballagekategorier der fremgår af bilag 2, så indberetning af mængder kan foregå og anvendes retvisende.

Hvis der ses udover selve indberetningen af markedsførte mængder, vil det også kunne have klare fordele, at der optræder underkategorier for restaffald og farligt affald på bilag 2. Særligt i forhold tildelingsprocessen og ikke mindst i forhold til om den enkelte producent skal godskrives genanvendte mængder fra indsamlings- og genanvendelsesprocessen.

Emballageretur er af den holdning, at listen over kategorier af emballage på bilag 2 som udgangspunkt bør være mere fyldestgørende og detaljeret. Specifikt bør listen indeholde underkategorier for hver emballagekategori, fx forskellige plasttyper i plastkategorien. I tilfælde af et sådant arbejde igangsættes, står Emballageretur gerne til rådighed med konkret viden og erfaring.

Emballageretur stiller sig desuden tvivlende over, hvordan producenter af emballage der har mængder under bagatelgrænsen, skal indberette deres mængder. Producenter behøver i dette tilfælde netop ikke at angive, hvor store mængder de har markedsført af hver kategori af emballager, men kan gøre det samlet set. Af den grund anbefaler Emballageretur at der indføres en niende kategori på bilag 2, der kan afkrydses ved indberetningen, hvis man har mængder under bagatelgrænsen.

§13 Kollektive ordninger

Emballageretur har det synspunkt, at det er helt afgørende at de kollektive ordninger ikke forpligtiges til at opkræve registreringsgebyret til Dansk Producentansvar. Emballageretur er derfor tilfredse med at de kollektive ordninger ikke er pålagt denne forpligtigelse i udkastet til bekendtgørelsen.

§16 Kollektive ordninger

Jf. § 16 skal den kollektive ordning på sin hjemmeside offentliggøre oplysninger om ejerskab og producenter i ordningen.

Elretur / Emballageretur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.Elretur.dk
www.emballageretur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 28 83 51 24
E-mail: elretur@elretur.dk
info@emballageretur.dk

SWIFT: DABADKK
IBAN: DK7930004180255761
Danske Bank, konto 4180 4180255761

EMBALLAGERETUR

ELRETUR

Emballageretur anbefaler, at de kollektive ordninger ikke bør pålægges at oplyse, hvilke producenter der er medlem i deres ordning på deres hjemmeside.

Årsagen hertil skyldes alene, at disse oplysninger allerede vil fremgå af database hos Dansk Producentansvar, som er offentligt tilgængelig. Ydermere vil de to medlemsoversigter aldrig kunne blive 100 % identiske, da der altid vil være en tidsmæssig forskydning i forhold til opdatering af disse lister. Dette vil kunne skabe tvivl om hvilke producenter, der reelt er medlem af den enkelte kollektive ordning.

Det kan anbefales, at enten de kollektive ordninger eller bekendtgørelsen henviser til Dansk Producentansvar, så det sikres, at status på medlemsvirksomhederne til stadighed er opdateret, og at disse oplysninger kun findes et sted. Den administrative byrde begrænses desuden herved. Emballageretur henviser i øvrigt til tidligere høringsvar om samme forhold fra Elretur vedr. Bekendtgørelse om at bringe elektrisk og elektronisk udstyr i omsætning samt håndtering af affald af sådant udstyr.

Emballageretur står naturligvis til disposition for eventuelle spørgsmål og uddybninger.

Med venlig hilsen
Emballageretur
Morten Harboe-Jepsen, CEO

Elretur / Emballageretur

Høje Taastrup Boulevard 30, 1.
2630 Taastrup
www.Elretur.dk
www.emballageretur.dk

Tlf.: +45 33 36 91 98
CVR-nr.: 28 83 51 24
E-mail: elretur@elretur.dk
info@emballageretur.dk

SWIFT: DABADKK
IBAN: DK7930004180255761
Danske Bank, konto 4180 4180255761

12. juni 2023

JAGA/IBSO

DI-2023-7506504

Miljøministeriet
Att.: Nina Fold von Bülow
Fremsendt til mim@mim.dk,
kopi: nifol@mim.dk

Dansk Industri
Confederation of Danish Industry

DI høringssvar vedr. udkast til bekendtgørelsen om registrering og indberetning af emballager

DI takker for muligheden for at svare på denne høring. Denne bekendtgørelse er det første vigtige skridt til at få de lovgivningsmæssige rammer for det kommende producentansvar for emballage på plads. Producentansvaret for emballage er en omkalfatring af det eksisterende affaldssystem, med potentialet til at sætte turbo på øget effektivitet og kvalitet i behandlingen af emballageaffald og udvikling af emballager, der i højere grad kan genbruges og genanvendes. Begge dele med betydelige gevinster for både miljø og klima.

Systemet betyder store ændringer for alle aktører, pålægger virksomhederne nye opgaver og indberetningsforpligtelser, foruden det økonomiske ansvar. Derfor er det centralt, at de lovgivningsmæssige rammer er krystalklare og kommer på plads hurtigst muligt, så der er tid til at omstille. DI anbefaler, at Miljøministeriet før 1. januar 2024 supplerer bekendtgørelsen med en vejledning med konkrete eksempler, som skal gøre det let forståeligt, hvem der får producentansvaret i forskellige situationer, samt hvorledes der skal rapporteres.

For at gøre de cirka 41.000 omfattede virksomheder opmærksom på de nye krav og medfølgende forpligtigelser, vil det kræve en betydelig informationskampagne. Derfor opfordrer DI kraftigt til, at en sådan igangsættes så hurtigt som muligt, for at sikre, at man når ud til alle relevante danske virksomheder.

DI vil også gøre opmærksom på, at den meget stramme tidsplan og den betydelige grad af usikkerhed, der fortsat er om centrale forhold, er kilde til stor frustration for virksomhederne. Et konkret eksempel er, at den sidste og tredje bekendtgørelse om bl.a. udmøntningen af de miljøgraderede bidrag/de konkrete designkriterier forventeligt først vil blive udstedt medio 2024. Det betyder, at det ikke vil være muligt for producenterne at tilpasse deres emballagedesign til de graderede bidrag inden producentansvarets ikrafttrædelse den 1. januar 2025. DI opfordrer kraftigt til, at den eksisterende tids- og procesplan ikke udskydes yderligere, da tidspresset i forvejen er udfordrende.

Definition af producenten og hvem der får producentansvaret

Jf. ordlyden i direktivet og den politiske aftale er det vigtigt, at den aktør, der giver anledning til markedsføringen af et emballeret produkt, får ansvaret. En emballages rejse er ofte kompliceret, og det passerer gennem mange aktørers hænder. For at sikre, at den rigtige aktør i værdikæden får ansvaret, vurderer DI, at det er vigtigt, at særligt to ting justeres ift. den nuværende ordlyd i definitionen af producent i artikel 2(8).

For det første skal det specificeres, at kun én aktør, i et givent stk. emballages rejse/værdikæde, kan blive producentansvarlig. For det andet, at litra a-f skal fortolkes hierarkisk netop for at sikre, at kun én aktør bliver producentansvarlig. Som det ser ud nu, så kan flere aktører jf. 2(8) a-f i den samme emballages rejse nemlig defineres som producent. Vi skal have ca. 41.000 virksomheder til at registrere sig som producenter hos DPA inden for meget kort tid. Skal det lykkes, er det en forudsætning, at virksomhederne let og entydigt kan se, om de omfattes af producentansvaret.

DI bakker op om, at det er private label-indehavere, der bliver producentansvarlige. Det følger den politiske aftale og sikrer, at det er den aktør i kæden, der har mest indflydelse på design af emballagen, som får ansvaret.

For virksomheder der producerer på licens, fremgår det ikke tydeligt af høringsudkastet, hvem der får ansvaret. DI har tidligere indsendt forskellige eksempler på emballager og emballagerejser (herunder eksempel på produkter med emballage som produceres på licens). De eksempler foreslår DI, at ministeriet gennemgår for at sikre, at definitionerne entydigt viser, hvem der får ansvaret.

I forhold til serviceemballage har det tidligere været drøftet i samarbejdsforummet, at større restaurantkæder og kaffebarer, der har betydeligt indflydelse på serviceemballegens design, skulle pålægges producentansvaret i stedet for firmaet, der producerer serviceemballagen. DI undrer sig over, at det ikke fremgår af høringsudkastet, og vi opfordrer til, at det bliver inkluderet i bekendtgørelsen.

Ydermere for artikel 2 som helhed, finder DI det hensigtsmæssigt, at der sikres konsistens mht., hvornår emballage defineres som et produkt, og hvornår der er tale om en fyldt emballage.

Behov for kommunikation og information målrettet producenter

DI gør opmærksom på, at der er brug for en betydelig informationskampagne for at sikre, at man når ud til alle relevante danske virksomheder ift. indberetningspligten mellem 1. januar og 31. marts 2024.

Det er vigtigt for 1) at sikre, at den efterfølgende tildeling til kollektivordningerne bliver så retvisende så muligt, for 2) at sikre, at ingen virksomheder uforvarende kommer til at overse den deadline og 3) endelig for at minimere den meget sandsynlige free-rider problematik. DI opfordrer Miljøministeriet og Miljøstyrelsen til at igangsætte en informationskampagne, så snart indberetningspligten jf. denne bekendtgørelse ligger fast. DI bidrager gerne med input til informationskampagnen.

Som tidligere nævnt anbefaler DI, at Miljøministeriet allerede før 1. januar 2024 supplerer bekendtgørelsen med en vejledning med eksempler, som skal gøre det let forståeligt, hvem der får producentansvaret i forskellige situationer, samt hvorledes der skal rapporteres.

Indberetning i producentregister

DI finder det meget problematisk, at der lægges op til, at producenterne skal indberette om en emballage ender i f.eks. plastspanden, som restaffald eller som farligt affald. Producenterne kender deres emballage og dets materialesammensætning, men ikke hvordan de klassificeres som affald i sidste ende - ej heller hvordan den kommune, som produktet forbruges i, har indrettet affaldssorteringen. Så længe der ikke er ensartethed i de danske kommuner ift. sortering, bør ovenstående krav ikke pålægges producenterne.

Det er afgørende, at indberetningssituationen tager afsæt i brugeren (producenten), så det er let at opgive korrekte data. DI frygter, at der vil komme mange fejl i indberetningerne, hvis producenterne bedes indrapportere i hvilken affaldsspand deres emballage ender.

Det fremgår nu, at producenterne kan vælge KO for hver materialetype. Det giver mening, at man på den måde kan vælge f.eks. at være individuel producent for nogle emballagetyper, men ønske kollektivordning for andre. Men det kan også være problematisk, da det kan medføre cherry picking og skævvridning af konkurrencen mellem kollektivordninger og rod i tildelingen. DI forslår, at producenter kun kan vælge én KO til håndtering af deres emballager – og at det overvejes, om der kan etableres en minimumsbindingsperiode for medlemskab af en KO. Sidstnævnte er særligt afgørende i opstartsfasen, da de enkelte kollektivordninger står med store økonomiske risici, som vil forværres, hvis mange producenter ofte udskifter KO (shopper for at få gode priser).

For producenter, der har emballager i rene materialefraktioner, er det som udgangspunkt uproblematisk at indberette forventede emballagemængder opdelt på materialetype, som det foreslås i høringsudkastet, men for emballager bestående af sammensatte materialer, kan det blive vanskeligt at fastslå, om emballagen hører under den ene eller den anden kategori. Der bør være hjælp/information i indberetningssituationen til at angive dette korrekt.

Det bør fremgå, hvordan egen tilbagetagning af emballager skal rapporteres til DPA.

Det bør fremgå enten i denne første del af bekendtgørelsen eller i en kommende revision, hvad der sker, hvis man først sent får oprettet sig i producentregisteret (f.eks. først i 2026 eller 2027). En mulig konsekvens kunne være, at man skal betale for affaldshåndtering af sin emballage bagudrettet, hvis det har været på markedet siden producentansvarets ikrafttræden. Der kan sikkert findes eksempler på, hvordan dette håndteres i andre sammenhænge bl.a. hos SKAT.

Kollektivordninger

DI vil henlede opmærksomheden på VANA's høringssvar vedr. rammevilkår for kollektivordninger, som vi bakker op om. I dette høringssvar vil vi blot fremhæve særligt to forhold.

For det første foreligger der en stor opgave med væsentlige økonomiske risici i forbindelse med etablering, organisering og udvikling af kollektivordningerne. Der er derfor et stort behov for hurtig og præcis afklaring ift. de økonomiske rammer og særligt udformning og krav til sikkerhedsstillelse. Det fremgår af Miljøbeskyttelsesloven, at kollektivordninger skal stille en passende sikkerhed på vegne af de producenter og importører, der deltager i den kollektive ordning. Kravene til sikkerhedsstillelse vil få store konsekvenser for etableringen af kollektivordninger, hvorfor DI forventer en hurtig afklaring vedrørende form, størrelse og tidsperspektiv for dette.

For det andet vil vi bemærke, at kollektivordningerne, med den tids- og procesplan der er lagt op til, er under et meget voldsomt tidspres for at komme i mål og sikre, at der er et system klar til drift 1. januar 2025. Ifølge den foreslåede tidsplan skal producenterne nemlig indrapportere forventede mængder senest 31. marts 2024, og først på den baggrund vil kollektivordningerne få tildelt kommuner frem mod 1. juli 2024. Først efter tildeling kan de kollektive ordninger starte en proces med udbud og indgåelse af kontrakter, hvilket lægger op til en meget stram tidsplan.

Kontrol og tilsyn

Kontrol og tilsyn bliver et andet fundamentalt aspekt for at sikre effektivitet og ligebehandling i systemet. I den forbindelse ønsker DI, at det udspecificeres, evt. i en medfølgende vejledning, hvordan omfang og form af den nævnte egenkontrol i artikel 12 skal være, for at være tilfredsstillende. Ift. tilsynet omtalt i artikel 20 opfordrer DI til, at man anlægger en risikobaseret tilgang, for derved at fokusere kræfterne hvor problemerne erfaringsmæssigt kan være størst. Endvidere ser DI gerne, at der udarbejdes en tilsynsplan, som også beskrevet i den politiske aftale.

DI står naturligvis til rådighed for spørgsmål til høringssvaret.

Med venlig hilsen

Iben Kinch Sohn og Jacob Gullak Andersen
Miljøpolitik og cirkulær økonomi, DI

København den 12. juni 2023

Miljøministeriet

Frederiksholms Kanal 26
1220 København K

E-mail: mim@mim.dk

Kopi: nifol@mim.dk

Journalnummer: 2023-872

Høringssvar fra

British American Tobacco Denmark A/S

Bernstorffgade 50
1577 København V

Indledning

British American Tobacco Denmark A/S ("BAT") takker for muligheden for at afgive høringssvar.

Overordnet ser vi i BAT positivt på den fremsendte bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage, som forventes at bidrage positivt til beskyttelsen af miljøet ved at sikre bedre håndhævelse og kontrol med emballage i Danmark. I forbindelse med bekendtgørelsesudkastet har vi følgende overvejelser, som vi ønsker at gøre opmærksom på forud for den endelige bekendtgørelse.

BAT estimerer at markedsføre over 8 tons emballage årligt, og dermed ligge over den i høringssvaret omtalte bagatelgrænse, hvorfor vi venligt anmoder om at blive føjet til høringssvarets liste for fremtidig emballagelovgivning, herunder udmøntningen af den politiske aftale om udvidet producentansvar for emballage og engangsplast, hvor nærværende bekendtgørelse og tilhørende høringssvar kun udgør den første af flere udmøntningsfaser. I forbindelse hermed ønsker BAT at spørge, siden denne bagatelgrænse ikke fremgår af bekendtgørelsesudkastet, hvor bagatelgrænsens hjemmel vil fremgå.

Ad. § 1, stk. 4 omhandlende producentens procedure for egenkontrols tilgængelighed for Miljøstyrelsen

I bekendtgørelsens § 12, stk. 1-3 fremgår det, at producenten skal føre egenkontrol med henblik på at sikre, at denne opfylder indberetningskrav minimum én gang årligt, samt at producenten skal udarbejde en skriftlig procedure herfor, og skal kunne dokumentere gennemførelsen heraf. Dertil fremgår det i bestemmelsens stk. 4, at producentens skriftlige procedure på forespørgsel være tilgængelig for Miljøstyrelsen. BAT ønsker en præcisering af hvad denne tilgængelighed indbefatter, og om producenten efterlever dette krav, såfremt den skriftlige procedure til hver en tid kan fremsendes til Miljøstyrelsen efter anmodning.

Ad. § 13, stk. 2 omhandlende den kollektive ordnings manglende opfyldning af bekendtgørelsens forpligtigelser

I bekendtgørelsens § 13, stk. 2 fremgår det, at den enkelte producent, der er medlem af en kollektiv ordning, skal overholde de i § 13, stk. 1 nævnte forpligtigelser, hvis den kollektive ordning ikke opfylder forpligtelsen på vegne af de producenter der er medlem af ordningen. BAT ønsker at adspørge Miljøministeriet om der gives et varsel til den enkelte producent, som er medlem af en kollektiv ordning, for det tilfælde at der ikke i den kollektive ordning efterleves forpligtelserne i bekendtgørelsen.

Ad. § 14, nr. 2 omhandlende håndtering af konkurrencefølsomme oplysninger i kollektive ordninger

I bekendtgørelsens § 14, stk. 2 fremgår det, at den kollektive ordning skal sikre, at der ikke videregives konkurrencefølsomme oplysning til andre virksomheder. BAT ønsker at ansørge Miljøstyrelsen om der vil udkomme fælles retningslinjer for håndtering af dette, eller om det alene er den enkelte kollektive ordnings fortolkning heraf.

Ad. § 21, stk. 1 omhandlende klagefrist på 4 uger

I bekendtgørelsens § 21, stk. 1 fremgår det, at klagefristen for producenterne er 4 uger fra den dag Miljøstyrelsens afgørelse er meddelt. BAT vil hertil bemærke, at den 4 ugers frist udgør en risiko for producenterne i perioder med helligdage og sommerferie, hvor de 4 uger vil begrænse vores mulighed for at anvende vores i Forvaltningslovens garanterede klagefrist.

BAT foreslår derfor, at der til bekendtgørelsens § 21, stk. 1 tilføjes, at helligdage samt juli måned ikke tælles med i de 4 ugers klagefrist. Vi bemærker desuden, at den korte klagefrist ikke giver rum for refleksion ifm. en afgørelse fra Miljøstyrelsen, og at registrering og indberetning af emballage er ny lovgivning i Danmark, hvorfor området endnu ikke har faste juridiske normer, hvorfor der kan opstå tvivl og fortolkningssspørgsmål, som kræver mere end 4 ugers arbejde som producent at forholde sig til.

Med venlig hilsen,

Simon Hauberg-Lund
Senior Government Affairs Manager,

British American Tobacco A/S

+45 30 78 84 84

simon_hauberg-lund@bat.com

Til: Miljøministeriets Departement (mim@mim.dk)
Cc: Nina Fold von Bülow (nifol@mim.dk)
Fra: Forbrugerrådet (hoeringer@fbr.dk)
Titel: Journalnummer 2023-872
Sendt: 13-06-2023 14:10

Forbrugerrådet Tænk vurderer, at denne konkrete høring ligger uden for vores for tiden prioriterede arbejdsområder og vil derfor undlade at forholde os hertil. Forbrugerrådet Tænk kan således ikke tages til indtægt for at støtte forslaget eller for at gøre det modsatte. For en god ordens skyld skal det understreges, at Forbrugerrådet Tænk stadig er interesseret i at modtage høringer inden for området.

Med venlig hilsen

Claus Jørgensen

PROJEKTCHEF

T +45 7741 7741

W taenk.dk

Forbrugerrådet Tænk

Ryesgade 3A, 2. th. | 2200 Kbh. N

Til: Helena Wolf (hwolf@mim.dk)
Fra: Centralorganisationernes Fællesudvalg (info@cfu-net.dk)
Titel: SV: Høring af udkast til bekendtgørelse om registrering og indberetning af emballage
Sendt: 08-05-2023 13:26

Kære Helena.

Høringen giver ikke anledning til bemærkninger fra CFU.

Med venlig hilsen

Camilla Christensen
Assistent

CFU - Centralorganisationernes Fællesudvalg

Niels Hemmingsens Gade 10, 4.
1153 København K

Telefon 33 76 86 74
Mail: cc@skaf-net.dk
